Ἔτος β'. Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουνίου 1891 Ἀριθ. 8

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
15 ΛΕΠΤΑ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐν ΕΛΛΑΔΙ, ἐτησία Δρ. 8
» » ἑξάμηνος » 5
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ἐτησία Φρ. 12
» » ἑξάμηνος » 7

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Ἰσθμὸς τοῦ Σουέζ, ὑπὸ Φ. Π. — Δαβὶδ Λίβιγκστων, (μετ' εἰκόνος), ὑπὸ Φρίκ. — Περὶ τῆς ζωοθεραπείας, ὑπὸ Φρίκ. — Ὁ Μεσημβρινὸς Ἀστὴρ ἢ ἡ Γῆ τῶν ἀδαμάντων, μυθιστορία Ἰουλίου Βερν, ὑπὸ Δ. Ι Κ. — Ἡ ζωὴ ἐν τῇ κεφαλῇ ἑνὸς καρατομηθέντος, ὑπὸ Ροῦ. Ταχύτης διαφόρων σιδηροδρόμων. — Ἀνθών, ὑπὸ Μωϋσέως. — Αἰνίγματα — Λύσεις αἰνιγμάτων. — Ἀνταποκρίσεις. — Ἐπιστημονικὸν παίγνιον: Ἀετὸς ἄνευ οὐρᾶς, (μετ' εἰκόνος) ὑπὸ Φ Π. — Εὐτράπελα. — Ποικίλα. — Εἰδοποιήσεις.

Ο ΙΣΘΜΟΣ ΤΟΥ ΣΟΥΕΖ

Οὐδεὶς συνέγραψε κάλλιον καὶ πιστώτερον τὴν ἱστορίαν τῆς διατρήσεως τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Σουέζ, ὅσον ὁ κ. Ὀλιβιέρος Rill, ἐξ ἧς σταχυολογοῦμεν τ' ἀκόλουθα, λόγῳ τῆς μεγάλης σπουδαιότητος τοῦ ἐν τῷ αἰῶνί μας συντελεσθέντος κολοσσαίου τούτου ἔργου.

Ἐν ἔτει 1798, ἐν καιρῷ τῆς ἀειμνήστου ἐκείνης Γαλλικῆς ἐκστρατείας, τὸ ζήτημα τῆς διατομῆς τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Σουὲζ εἶχεν ἀνακινηθῆ ζωηρότερον. Ὁ κ. Lepére, διευθυντὴς τῶν μηχανικῶν τῶν γεφυροποιῶν, εἶχεν ἐπιφορτισθῆ νὰ ἐκπονήσῃ σχέδιον ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς διὰ τῆς Αἰγύπτου συγκοινωνίας τῆς Εὐρώπης μετὰ τῶν πέραν ἐκείνης χωρῶν, καὶ ἀπεφάνθη, α') διὰ μὲν τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον ἔδει νὰ κατασκευασθῇ διώρυξ τροφοδοτούμενη ὑπὸ τοῦ Νείλου καὶ διασχίζουσα τὴν ἔρημον, καὶ β') ὅτι διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἤτοι διὰ τὴν διάτῆς Αἰγύπτου μεταφορὰν τῶν Εὐρωαϊκῶν προϊόντων ἀπῃτεῖτο ναυτικὴ διώρυξ, ἀρχομένη ἀπὸ Πελούζης καὶ λήγουσα εἰς Σουέζ, ἤτοι ἐτίθετο τὸ ζήτημα ὁριστικῶς ἐπὶ τοῦ τάπητος, τῆς ἑνώσεως δηλονότι τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης μετὰ τῆς Μεσογείου.

Ἔκτοτε ὅμως τὸ ζήτημα ἐκοιμήθη μέχρι τοῦ 1827, ὅτε εἰς ἄγγλος ἀξιωματικός, ὁ Waghorn, συνέλαβε τὸ σχέδιον τῆς διαβιβάσεως τῆς ταχ. ἀλληλογραφίας ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν Βομβάην διὰ τῆς Αἰγύπτου, ἐνῷ πρότερον ἀπεστέλλετο διὰ τοῦ περίπλου τῆς Ἀφρικῆς. Ἐπανειλημμένως δὲ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ταχυτέρας συγκοινωνίας ταύτης ἀπῆλθεν ἐκ Λονδίνου ταὐτοχρόνως μὲ τὸ ταχυδρομεῖον τῶν Ἰνδιῶν, ἀλλ' αὐτὸς ἀντὶ νὰ ποιήσηται τὸν διὰ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐλπίδος διάπλουν, μετέβη εὐθέως εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ εἰς Κάϊρον, διέρχεται τὴν ἔρημον διὰ δρομάδος (καμήλου) καὶ ἀποδεικνύει οὕτως ἐμπράκτως καὶ ἐν περιστάσεσι μάλιστα ἥκιστα εὐνοϊκαῖς, ὅτι ἡ συγκοινωνία αὕτη εἶναι κατὰ πολὺ συντομωτέρα. Ἡ Ἠπειρωτικὴ καὶ Ἀνατολικὴ Ἑταιρεία τότε διωργάνωσεν ἀτμοπλοϊκὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Σουὲζ καὶ Βομβάης ἀφ' ἑνός, καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Λονδίνου ἀφ' ἑτέρου, διὰ τακτικῶν συναντήσεων ἐν Σουὲζ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ γηίνου μεταξὺ τούτων συγκοινωνίας.

Πλὴν τοῦτο δὲν ἤρκεσε νὰ ἡσυχάσῃ τὰ μεγαλουργὰ σχέδια τῶν Ἀγγλογάλλων, καὶ μεταξὺ πλείστων ὑποβληθέντων ἐπινοημάτων τῶν ἀμιλλομένων τότε μηχανικῶν, μόνον ἓν υἱοθετήθη, τὸ τοῦ κ. Φερδινάνδου Λεσσέψ, ὅστις ἀντὶ τῶν μεγάλων ἑλιγμῶν καὶ τῶν γιγαντιαίων τεχνικῶν ἔργων τὰ ὁποῖα προέβαλλον εἰς τὰ σχέδιά των οἱ προγενέστεροί του, ἐπρότεινεν εἰς διεθνῆ ἐπιτροπήν, ἀπαρτιζομένην ἐκ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐπισημοτήτων τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας, Αὐστρίας, Ἱσπανίας, Ὁλλανδίας, Ἰταλίας καὶ Πρωσσίας, τὴν κατασκευὴν διώρυγος, μεγάλης τομῆς, ἄνευ συναγωγῆς οὐδαμοῦ τῶν ὑδάτων, ἀλλὰ διὰ τῆς τομῆς τοῦ ἰσθμοῦ ἐν τῷ βραχυτέρῳ αὐτοῦ σημείῳ.

Τὸ σχέδιον τοῦτο τοῦ κ. Λεσσὲψ ἐγένετο ἀποδεκτόν, τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης θεωρηθείσης πραγματοποιησίμου, διὰ δαπάνης ὑπολογισθείσης μέχρι διακοσίων ἑκατομμυρίων.

Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1858, μετὰ παρέλευσιν δηλαδὴ

Ποσάκις ἡ μήτηρ του δὲν τὸν ἐσήκωσεν ἄκοντα μετὰ τοῦ καθίσματός του ἵνα τὸν ἀναγκάσῃ εἰς ὕπνον.

δύο ἐτῶν, καταγαλωθέντων εἰς συνδιασκέψεις καὶ εἰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας πάσης φύσεως, ὁ κ. Λεσσὲψ παρέδωκε τὸ ἔργον εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν μετοχῶν διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἀναγκαιούντων κεφαλαίων, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. Ἐν ὀλιγίσταις δ' ἡμέραις τὸ ζητηθὲν ποσὸν ἐξησφαλίσθη, μόνη δ' ἡ Γαλλία ἐπρομήθευσε περὶ τὰ ἑκατὸν ἑκατομμύρια περίπου.

Αἱ ἐργασίαι ἄρχονται, τὰ πάντα διοργανίζονται, ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἐρημικῆς καταστάσεως τῆς χώρας ταύτης τὰ πάντα ἐλλείπουσιν εἰς τοὺς ἐργάτας, τὸ ἄσυλον, ἡ τροφή, τὰ ἐργαλεῖα. Ἐν ταύτῳ ἐπὶ πέντε σημείων σχηματίζονται στρατοπεδευτικὰ κέντρα, ὁδηγούμενα δὲ ἐπὶ τῶν προγενεστέρων ἐκδρομῶν ἀποτελοῦσι τακτικὰ διὰ καμήλων δρομολόγια. Ὁ ἀντιβασιλεὺς παραδίδει εἰς τὸ ἔργον εἴκοσι χιλιάδας ἐργάτας στρατολογηθέντας πανταχόθεν τῆς Αἰγύπτου καὶ κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἀνατολικῶν τούτων χωρῶν, τὸ προσωπικὸν τοῦτο θ' ἀνενεοῦτο κατὰ μῆνα.

Ἵνα λάβῃ τις ἰδέαν τῶν παρουσιασθεισῶν δυσχερειῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὑπάρξεως τῶν εἴκοσι τούτων χιλιάδων ἐργατῶν, ἀρκεῖ νὰ νοήσῃ ὅτι διὰ τὴν προμήθειαν μόνον τοῦ ἀναγκαιοῦντος ὕδατος διὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν καὶ τῶν ποικίλων ἐργασιῶν, ἀπῃτοῦντο διαρκῶς ὀκτακόσιαι καμῆλαι μεταφέρουσαι γλυκὺ ὕδωρ ἐξ ἀποστάσεως τεσσαράκοντα ὡς ἔγγιστα χιλιομέτρων.

Αἰφνιδίως ὅμως, ἐνῷ αἱ ἐργασίαι ἐβάδιζον μετὰ ἱλιγγιώδους ταχύτητος, ἐπιτηδείως ριφθείσης τῆς ἰδέας ὅτι ἡ παρὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως ἐκτελουμένη στρατολογία αὕτη ἦτο ἀγγαρεία ὑποχρεωτικὴ τῶν εὐρωπαίων, οἱ ἐργάται ἠρνήθησαν τοῦ λοιποῦ νὰ ἐργασθῶσι καὶ ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰς πατρίδας των. Μετ' ὀλίγον ὅμως, διαλυθείσης τῆς ἀπάτης των ταύτης, πάντες ἐπανῆλθον ἑκουσίως καὶ δι' ἐξόδων αὐτῶν, ἀφ' ὅλων τῶν μερῶν τῆς Αἰγύπτου. Ἐπειδὴ ὅμως ὑποψία ὑπῆρχε μήπως ἐπαναληφθῇ τοῦτο, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ πόθος τῆς ταχίστης ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου τούτου ἐγενικεύετο ἀνὰ τὴν ὑφήλιον, χωρὶς νὰ χάσωσι καιρὸν ἐποιήσαντο ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ἐργολάβους καὶ τοὺς ἐργάτας ἀπάσης τῆς Εὐρώπης, καὶ ἐντὸς ἐξ μηνῶν δεκαπέντε χιλιάδες ἐργάται προσῆλθον καὶ ἐζήτησαν ἐργασίαν.

(Ἕπεται τὸ τέλος) Φ. Π.

ΔΑΒΙΔ ΛΙΒΙΓΚΣΤΩΝ

Ὁ Δαβὶδ Λιβιγκστων ἐγεννήθη ἐν τῷ μικρῷ χωρίῳ τῆς Σκωτίας Blantyre. Ὁ πατήρ του ἁπλοῦς τεϊοπώλης μὴ δυνάμενος νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ υἱοῦ του δαπάνας, τὸν ἐτοποθέτησεν εἰς κατάστημά τι κλωστηρίου. Ἐνταῦθα τὸν εὑρίσκομεν κατὰ πρῶτον ἐνασχολούμενον ἀπὸ τῆς 6ης ὥρας τῆς πρωΐας μέχρι τῆς ὀγδόης τῆς ἑσπέρας εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν νημάτων, ἀλλ' ὁ νεανίας μας ἦν φιλόδοξος· ἠσθάνετο ἑαυτὸν ἄξιον κρείσσονος τύχης καὶ ἐπεθύμει σφοδρῶς νὰ ἀπολαύσῃ τῆς εὐγενοῦς ἐκείνης παιδείας, ἥτις δίδει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἰσχυρὸν ὅπλον ὅπως παλαίσῃ ἐν τῇ ζωῇ του. Τὰ πρῶτα κερδηθέντα διὰ τοῦ κόπου του χρήματα ἐξώδευσεν εἰς ἀγορὰν βιβλίων.

Ἅπαξ ἀποκτήσας τὸν ὀνειροπολη θέντα θησαυρὸν ἤρξατο νὰ μελετᾷ μετὰ ζέσεως. Μετὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐργοστασίου ἔξοδόν του καθ' ἑσπέραν ἔτρεχεν εἰς τὰ ἑσπερινὰ σχολεῖα, καὶ ἐπανερχόμενος ἐρρίπτετο ὡς διψαλέος κύων εἰς τὴν μελέτην τοῦ Ὁρατίου καὶ Βιργιλίου. Ἐν ἡλικίᾳ δεκαέξ ἐτῶν ἀνεγίνωσκεν ἀπροσκόπτως τοὺς πρώτους λατίνους συγγραφεῖς· ποσάκις μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἡ μήτηρ του δὲν τὸν ἐσήκωσεν ἄκοντα μετὰ τοῦ καθίσματός του ὅπως τὸν ἀναγκάσῃ εἰς ὕπνην χάριν τῆς ὑγείας του! Κατέτρωγε διὰ τῆς μελέτης πᾶν βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἤθελε πέσει εἰς χεῖράς του· ἠγάπα τὴν ἀλήθῃ καὶ ὑγιᾶ τροφὴν τῆς ἐπιστήμης καὶ πρὸ πάντων τῶν ἐκδρομῶν.

Ὁ πατὴρ δὲν ἔβλεπεν εὐχαρίστως τὸν πρὸς τὰς γνώσεις ὀργασμὸν τοῦτον τοῦ υἱοῦ του. Ἐνόμιζεν ὅτι αἱ ἐπιστῆμαι θὰ ἐκλόνιζον τὴν πίστιν τοῦ υἱοῦ του. Ὁ Λιβιγκστων γενόμενος ἀνὴρ ἀπεφάσισε νὰ προσφέρῃ ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ἐπεθύμει νὰ γίνῃ ἐπιστήμων. Ἀλλὰ δὲν ἦτο πλούσιος ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὰς πανεπιστημιακὰς σπουδάς του. Ἠγόρασε διὰ τῆς οἰκονομίας του βιβλία ἰατρικῆς καὶ ἤρξατο καταγινόμενος πρὸς τοῦτο. Ἡ ἐργασία τῆς κλωστικῆς εἶναι ἐργασία μηχανική, ἑπομένως τοῦτο δὲν τὸν ἐμπόδιζεν ὅπως ἐνασχολουμένου τοῦ σώματός του, τὸ πνεῦμα του διατρέχῃ ἐνταύτῳ τὰς τοῦ βιβλίου σελίδας. Δεκαεννεαετης, κατέστη κλώστης κερδίζων πολλὰ καὶ οἰκονομῶν πλείονα. Καθ' ὅλον τὸ θέρος εἰργάζετο μετὰ ζέσεως ἐν τῷ ἐργοστασίῳ, τὸν δὲ χειμῶνα μετέβαινεν εἰς Γλασκόβην, ἵνα ἐξακολουθήσῃ τὰς εἰς τὴν ἑλληνικήν, θεολογίαν καὶ ἰατρικὴν σπουδάς του. Ἀλλ' ἄνευ ὑποστηρίξεως δὲν ἠδύνατο ἴσως νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ ὄνειρά του· ἂν δὲν ἀπετείνετο εἰς τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἱεραποστόλων τοῦ Λονδίνου, ὅπου ἐγένετο δεκτὸς κατ' ἀρχὰς ἐν τῷ καταστήματι, καὶ ἀφοῦ ὑπέστη λαμπρὰς ἐξετάσεις, ἐν ἔτει 1840 ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἐπιβιβασθῇ ἐπὶ πλοίου ἀναχωροῦντος διὰ τὴν Ἀφρικήν.

Κατ' ἀρχὰς ἀπεβιβάσθη εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἐλπίδος πλήρης ἐλπίδος καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Ἐννέα μῆνας μετὰ τὴν ἄφιξίν του ἐγίνωσκεν τὴν γλῶσσαν. Χάρις δὲ εἰς τὰς ἰατρικάς του γνώσεις ἠγαπήθη πολὺ ὑπὸ τῶν αὐτοχθόνων. Ἐδίδαξεν αὐτοὺς τὴν γεωργίαν, καὶ πολλάκις ἐξέδραμε μετ' αὐτῶν εἰς καταδίωξιν τῶν λεόντων, οἵτινες παμπληθεῖς κατεμάστιζον τὴν χώραν· πλὴν ἐν τινι ἐκδρομῇ μικροῦ δεῖν ἀπώλετο. Ἐδίψει νὰ γνωρίσῃ τὰ ἄγνωστα, ἐφλέγετο ὑπὸ τοῦ πόθου τῶν ὁδοιπορικῶν.

Τρεῖς ἡμέρας μακρὰν τῆς Mabosta ἐκτείνεται λίμνη μεγαλοπρεπεστάτη, ἣν οὐδέποτε ἐπλησίασε λευκός. Ταύτην ἐπεθύμει νὰ φθάσῃ. Τὴν 1ην Ἰουνίου 1849 ἀνεχώρησεν, συνοδοὺς ἔχων δεκαεννέα ἔτι ἀνθρώπους, εἴκοσιν ἵππους καὶ ὀγδοήκοντα βοῦς· ἐπὶ ἕνα μῆνα ἐβάδιζον χωρὶς νὰ σταματήσωσιν, ὑφιστάμενοι τὰς κακώσεις τοῦ δρόμου καὶ τὰς ἐκ τῆς δίψης. Τέλος ἔφθασαν τὸ κυανοῦν τῆς λίμνης τὴν 1ην αὐγούστου καὶ τότε ὅλαι αἱ ταλαιπωρίαι τοῦ δρόμου ἐλησμονήθησαν. Γνωρίζετε τὸν Ζαμβίρην ποταμὸν ὅστις πηγάζων ἐκ τοῦ κέντρου τῆς Ἀφρικῆς χύνεται εἰς τὸν Ἰνδικὸν ὠκεανόν; Ἐκεῖ ἐφέροντο αἱ σκέψεις τοῦ περιηγητοῦ. Διὰ τοῦ ποταμοῦ τούτου ἔλεγε θὰ εὕρῃ ὁδὸν ὁ πολιτισμός, ὅπως εἰσδύσῃ ἀκόπως εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἀφρικῆς. Συλλαβὼν ὅθεν τὴν ἰδέαν νὰ ἀναπλεύσῃ αὐτόν, ἀνεχώρησεν ἐν ἔτει 1853. Ἐπροχώρησε μέχρι τοῦ τριγώνου ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν δυτικὴν Ἀφρικήν, καὶ ἤρχισε νὰ ἀνέρχηται αὐτὴν διὰ ξηρᾶς ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς. Ἡ μεγαλοπρεπὴς βλάστησις, αἱ ἀξιόλογοι θέαι καὶ ἡ ἀφέλεια, ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ τρόμος, μεθ' οὗ ὑπεδέχοντο αὐτὸν οἱ κάτοικοι τῶν παροχθίων χωρῶν, διεσκέδαζον ἀρκετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ περιηγητοῦ, ὅστις ἄλλως τε ἐξηκολούθει τὴν ὁδόν του χωρὶς οὐδὲν τούτων νὰ ἰσχύσῃ ὅπως τὸν κρατήσῃ. Μονάρχαι τινὲς μαῦροι ὑπεδέχθησαν τὸν Λιβιγκστῶνα ἐκ καρδίας. Ὁ Σίντα, ἡγεμὼν τοῦ Λονδά, παρέσχεν αὐτῷ συνοδείαν, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ εἰς τὰ παράλια τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ, ἐν Ἁγίῳ Παύλῳ τῆς Λοάνδης.

Οἱ πτωχοὶ μαῦροι οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, βλέποντες διὰ πρώτην φορὰν εὐρωπαϊκὰς οἰκίας, πλοῖα, καὶ λευκοὺς ἀνθρώπους· καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀνεχώρησαν, ἀποκομίζοντες πλούσια δῶρα ἐκ μέρους τῶν ἐμπορευομένων κατοίκων πρὸς τὸν κύριον των. Μετὰ πολλοὺς δὲ κινδύνους ὁ Λιβιγκστὼν κατώρθωσε νὰ φθάσῃ τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν, καὶ ἐκεῖθεν ἐπεβιβάσθη δι' Ἀγγλίαν, ὅπου ὑπελόγιζε νὰ ἀνακουφισθῇ ὀλίγον τῶν κόπων του, προπαρασκευαζόμενος διὰ δευτέραν καὶ ἀκριβεστέραν ἐξερεύνησιν τοῦ Ζαμβίρου.

Τὴν 1ην Μαρτίου 1858 ἀνευρίσκομεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἀφρικανικῆς παραλίας, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του Καρόλου καὶ δύο σοφῶν, τῶν κ. κ. Kirk καὶ Thornton. Ἀρξάμενοι τῆς ὁδοιπορίας των μετ' οὐ πολὺ ἔφθασαν εἰς τὰς συμβολὰς τοῦ Ζαμβίρα καὶ Χιρῆ ποταμοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ ἰατρὸς εἶχε σκοπὸν νὰ ἀνατρέξῃ καὶ ὅστις ὑπῆρξε δι' αὐτὸν αἰτία μεγάλης ἀνακαλύψεως, δηλ. τῆς λίμνης Νυάνσης, ἥτις ἐκτείνεται πρὸς βορὰν εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν περίπου λευγῶν. Διαφυγὼν τὰς προσβολὰς τῆς νόσου, τὰ βέλη τῶν αὐτοχθόνων καὶ τοὺς ὀδόντας τῶν θηρίων, ὁ Λιβιγκστων ὤφειλεν ἔτι νὰ διατρέξῃ τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ πνιγῇ. Καταληφθεὶς ἐν τῷ μονοξύλῳ του ὑπὸ τρομεροῦ ὀραγγοτάγου, ὑπῆρξεν ἐπὶ ὥρας τὸ παίγνιον τῶν μανιωδῶν κυμάτων. Τὸ πλοιάριόν του ἐστροβύλιζεν ὡς τεμάχιον ἀχύρου ἐπὶ τῆς ἀφρώδους ὀφρύος τῶν κυμάτων, κατερχόμενον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ὅπως ἀναφανῇ εὐθὺς πάλιν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ κύματος. Οἱ ἐν αὐτῷ δυστυχεῖς ἐθεώρουν ἑαυτοὺς ἀπολολότας, πλὴν ἡ θεία πρόνοια ἐπέβλεπεν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτῆς· καὶ ὁ ἰατρὸς ἠδυνήθη τέλος νὰ ἀποβιβασθῇ μὲ τὴν καρδίαν πλήρη ζωηρᾶς πρὸς τὸν Θεὸν εὐγνωμοσύνης.

Τυχὼν ἐγκαρδίου παρὰ τοῖς παροχθίοις κατοίκοις ὑποδοχῆς, ὁ Λιβιγκστων ἐπανέλαβε τὴν πρὸς τὸν Ζαμβίραν ἄγουσαν. Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1859 ἔφθασε πάλιν τὸν ποταμὸν τοῦτον· ἀλλ' οἱ ὁδοιπόροι ἠναγκάσθησαν νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ὁδόν των πεζῇ, διότι εὑρέθη ὅτι τὸ ἄχρις ἐκεῖ κομίσαν αὐτοὺς ἀτμόπλοιον ἔκαμνε νερά.

Μετ' ὀλίγον ἔφθασαν εἰς τοὺς ὀνομαστοὺς καταρράκτας τοὺς παρὰ τοῖς αὐτοχθόνοις γνωστοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα Μοζίνα-τουνόα, τουτέστι «παταγώδεις ἀτμοί», εἰς οὓς κατόπιν οἱ Ἄγγλοι ἀπέδωκαν τὸ ὄνομα τῆς Βασιλίσσης των. Οὐδεμία περιγραφὴ δύναται νὰ ζωγραφίσῃ τὸ ἔξοχον μεγαλεῖον τοῦ ἐκπληκτικοῦ ἐκείνου θεάματος. Οὐδεμία περιγραφὴ δύναται νὰ μᾶς δώσῃ νύξιν κἂν τῆς ἀπεράντου ταύτης ὑδατίνης ὀθόνης, ἥτις ἔχουσα πλάτος μιᾶς καὶ ἡμισείας λεύγης, κρημνίζεται ἐξ ὕψους μείζονος τῶν τετρακοσίων ποδῶν εἰς γιγάντιον ῥῆγμα βράχων. Νησύδριόν τι τέμνει τὸν καταρράκτην εἰς δύο. Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ὁ ἐκπεπληγμένος ὀφθαλμὸς βυθίζεται μέχρι τοῦ βυθοῦ τῆς ἀβύσσου, ὅθεν ἀνυψοῦνται πέντε ἀτμώδεις στῆλαι, ἃς ὁ ἄνεμος σχηματίζει εἰς θόλους καὶ ἄνωθεν τῶν ὁποίων παίζουσι χιλιάδες ποικιλοχρόων τόξων.

Περικλείσατε ὅλα ταῦτα περὶ πλουσιωτάτην βλάστησιν καὶ ἑνώσατε μετ' αὐτῶν τὴν καταπληκτικὴν τοῦ καταρράκτου βοήν, καὶ τότε θέλετε ἐννοήσει διατί ἐπὶ τῇ θέᾳ ταύτῃ ὁ Λιβιγκστων ἀνέκραξεν: «Οὐδέποτε Εὐρωπαῖος διελογίσθη εἰκόνα τοιαύτην· οἱ ἄγγελοι αὐτοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ κρατήσωσι πρὸ αὐτῆς τὴν πτῆσίν των, ὅπως θαυμάσωσιν αὐτήν». Ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ του ἐκ τῆς ἐκδρομῆς ταύτης, ἥτις ἦτο ὁ πρόδρομος τοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ὁδοιπόρος ἐπεβιβάσθη ἐκ νέου διὰ τὴν Ἀγγλίαν. Ἐν τῇ περιηγήσει ταύτῃ ἠδυνήθη νὰ μελετήσῃ ἐκτεταμένως τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εἶχεν ὠθήσει τὸν τόπον ἡ σωματεμπορία τῶν μαύρων.

Ἡμέραν τινὰ εὑρίσκετο ἔν τινι χωρίῳ ἐν ᾧ εἶχε λάβει χώραν αἰχμαλωσία δούλων. Δὲν ἔβλεπέ τις ἢ πτώματα κατακαλύπτοντα τὸ ἔδαφος τῶν πέριξ πόλεων καὶ κοιλάδων καὶ ὀστᾶ ἀπογεγυμνωμένα καὶ λευκαινόμενα ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου· ἐνταῦθα κατῴκει ἄλλοτε φυλὴ πολυάριθμος, ἧς ἅπαντες οἱ ἐπιζῶντες εἶχον ἀπαχθῆ δοῦλοι. Πρὸ τῶν τοιούτων θεαμάτων ἡ καρδία τοῦ περιηγητοῦ ἠμασσε· δὲν θ' ἀνέπνεεν ἐλευθέρως ἢ ὅταν ὁ εὐεργετικὸς πολιτισμὸς ἤθελε θέσει τέρμα εἰς τὰ φρικώδη ταῦτα κακουργήματα· καὶ ἡ ἰδέα τοῦ νὰ ἀφιερώσῃ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τῆς ἀγάπης, ἐστερεοῦτο πλέον εἰς τὸ πνεῦμά του. Τὸ νὰ ἐξερευνήσῃ τὸ τέως ἄγνωστον μέρος τῆς Ἀφρικῆς ὅπερ ὁ Νεῖλος, ὁ μέγας οὗτος ποταμός, οὗτινος αἱ πηγαὶ ἦσαν εἰσέτι ἄγνωστοι, ἤθελε θέσει εἰς συγκοινωνίαν μετὰ τῆς Αἰγύπτου, τὸ ν' ἀνοίξῃ εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν ἐμπόριον ὁδὸν νέαν, ἐξασφαλίζων οὕτω καὶ ὁδὸν πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ τὸ νὰ λύσῃ ἐν τῶν μεγαλειτέρων τῶν νεωτέρων χρόνων προβλημάτων, ἀνακαλύπτων τὰς πηγὰς τοῦ ποταμοῦ τούτου, οὗτινος κατ' ἀρχαίαν παράδοσιν ἡ κεφαλὴ ἀνεπαύετο ἐπὶ τῶν ὀρέων τῆς Αἰθιοπίας, ταῦτα πάντα ὑπῆρξαν τὰ ἀντικείμενα τῆς φιλοδοξίας τοῦ Λιβιγκστῶνος. «Οἱ Βούρτων, Σπήκ, Διζάν, Βάκερ καὶ Γράντ, ἀτρόμητοι καὶ ἀκάματοι περιηγηταί, εἶχον ἤδη ἀνατρέξῃ τὸ ρεῦμα τοῦ Νείλου.

(Ἕπεται συνέχεια.) Φ.Π.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΖΩΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Ὁ κ. Ὁράτιος Πελλετιέ, μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως τὴν ἀκόλουθον περίεργον μελέτην περὶ τῆς ζωοθεραπείας, ἥτις συνίσταται, ὡς γνωστόν, εἰς τὸ μεταβιβάζειν τὰς νόσους εἰς τὰ κατοικίδια ἡμῶν ζῶα.

Ἀσθενεῖτε ἀπὸ βῆχα, καταρροὴν ἢ ρευματιστικοὺς πόνους καὶ δὲν κατορθοῦτε νὰ ἰατρευθῆτε διὰ τῆς μεσολαβήσεως οὐδενὸς φαρμάκου; λαμβάνετε ὡς σύντροφον ἐν τῇ κλίνῃ σας τὸν κύνα σας, ἢ τὴν γαλῆν σας, κοιμᾶσθε μετ' αὐτοῦ ἢ μετ' αὐτῆς, καὶ τὴν ἐπαύριον αἰσθάνεσθε ἑαυτὸν μὲν ὀλίγον ἀπηλλαγμένον τῆς καταπτυχούσης ὑμᾶς νόσου, ὁ δὲ σύντροφός σας καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀκατανοήτου ἀδιαθεσίας. Ἐπαναλαμβάνετε τὸ πείραμα τὴν ἑπομένην νύκτα, καὶ ὁμοίως μὲν ἀνακουφίζεσθε ἐπὶ μᾶλλον, ὁ δὲ πιστός σας φίλος ἀσθενεῖ. Ἐξακολουθεῖτε τὴν δοκιμὴν ταύτην καὶ πάλιν, καὶ ἡ θεραπεία ὑμῶν ἀποβαίνει ἐντελής, ἐνῷ ὁ κύων ἢ γαλῆ σας πίπτει θῦμα τῆς νόσου, ἐξ ἧς τελέως ἀπηλλάχθητε.

Τοιαύτη λοιπὸν εἶναι ἡ νέα θεραπεία, ἥτις καὶ ὀλιγοδάπανος εἶναι καὶ εὐχερὴς καὶ εὔκολος.

Πλὴν εἶναι νέα ἡ ἀνακάλυψις αὕτη; Δὲν ἦτο γνωστὴ εἰς παλαιοτέρους χρόνους; δὲν εἶχε γείνει χρῆσις αὐτῆς ποτέ;

Οἱ νεωτεροιστὰ ἀπαντῶσιν ἀρνητικῶς. Πλὴν δὲν φαίνεται ἀπίθανον, ὅτι ἡ ζωοθεραπεία τυγχάνει μᾶλλον ἀνεύρεσις καὶ ὅτι ἦτο γνωστὴ καὶ παρὰ τοῖς χωρικοῖς καὶ παρὰ τοῖς ἐμπειρικοῖς ἰατροῖς, διότι πολλαὶ γραῖαι διηγοῦνται ἔτι, ὅτι ἀπηλλάγησαν τρομερῶν νόσων, μεταβιβάσασαι αὐτὰς εἰς τὸ σῶμα γαλῆς τινος ἢ κυναρίου.

Παρουσιάζονται ἐν τούτοις περιστάσεις, καθ' ἃς τὰ ζῶα, ὁδηγούμενα παρὰ τοῦ ἐνστίκτου αὐτῶν ἢ μᾶλλον παρά τινος πείρας ἢ ἰδιοφυΐας των ἀποστέργουσι ν' ἀναλάβωσι τοὺς πόνους τῶν κυρίων των, διότι, ἅμα ὡς τοποθετηθῶσι παρ' αὐτοῖς, σπεύδουσι νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν ἐπίβουλον κλίνην

Οἱ ἄνθρωποι πρὸς θεραπείαν αὐτῶν πολλάκις ἐποίησαν πειράματα καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοίου των. Ἀγρονόμος τις πειθαναγκάσασα εὔρωστον ὑπηρέτριαν νὰ κοιμᾶται πλησίον της, ἐθεραπεύθη μεταβιβάσασα οὕτω τὸ νόσημάτης εἰς τὴν ὑπηρέτριάν της. Ἡ δυστυχὴς αὕτη, αἰσθανθεῖσα τὸ κακόν, ἐγκατέλιπεν ἀμέσως τὴν ἔκαυλιν καὶ ἀνέλαβε τὴν ὑγείαν της.

Ἡ κλινικὴ συμβίωσις μετά τινος ὑγιοῦς καὶ εὐρώστου ὄχι μόνον ἀπαλλάττει τὸν πάσχοντα τῆς νόσου, ἀλλ' ἀποδίδει αὐτῷ συνάμα καὶ σθένος. Ἠλικιωμένη γυνή, ἐξησθενημένη, ἀναλαμβάνει δυνάμεις κοιμωμένη πλησίον τῆς νεαρᾶς θυγατρός της. Εἶναι δ' ἐπίσης γνωστόν, ὅτι, ὅταν πρόσωπόν τι νεαρὸν συμμερίζεται τὴν κλίνην ἑτέρου ἡλικιωμένου, τοῦτο μὲν ἀναλαμβάνει δυνάμεις καὶ ἀναζωογονεῖται, ἐνῷ τὸ ἕτερον ἐξ ἀσθενεῖται καὶ ταχέως καταβάλλεται.

Βεβαιοῦται, ὅτι αἱ Δρυΐδαι ἐγίνωσκον καὶ διενήργουν τὴν ζωοθεραπείαν, καὶ ὅτι αὕτη μετεβιβάσθη ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, μέχρις ἡμῶν. Οὐδόλως ἀπίθανον, ἀφοῦ οἱ ἐν τοῖς χωρίοις χρῶνται ἔτι πολλῶν ἀποκρύφων, περιφρουρουμένων ἐν τούτοις παρὰ τῆς ἐπισήμου ἐπιστήμης, καὶ ὧν ἡ καταγωγὴ ἀπόλλυται εἰς τὸ σκότος τῶν αἰώνων.

Παρὰ ταῖς ἀγροτικαῖς τάξεσι εἴθισται νὰ μεταβιβάζωσι τὰ τοιαῦτα ἀπόκρυφα φάρμακα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, καὶ ἰδίᾳ εἰς πρόσωπα κατάλληλα καὶ δυνάμενα νὰ νοήσωσι καὶ νὰ χρησιμοποιήσωσι ταῦτα.

Ἀλλὰ μήπως δὲν ὑπάρχουσι καὶ τοιοῦτοι ἄνθρωποι καὶ τὴν σήμερον; Πολλάκις ἀπαντᾷ ἀνθρώπους ἀξιοῦντας ὅτι κατάγονται ἐκ μεγάλων ἀνδρῶν, ἐπισήμων καὶ ἰσχυρῶν, καὶ ὅτι παρέλαβον παρ' αὐτῶν ἀπόκρυφά τινα φάρμακα γνωστὰ μόνον αὐτοῖς, δι' ὧν θεραπεύουσιν ὡρισμένας τινὰς νόσους. Καὶ τὸ δὴ περίεργον προσποιοῦνται ἦθος σοβαρὸν καὶ μυστηριῶδες, ὁμιλοῦσιν αἰνιγματωδῶς, παραδόξως ἀποστέργουσι τὴν κοινὴν συνάθροισιν καὶ τὰς φιλίας, περιφρονοῦσι τοὺς πάντας καὶ ἐξυψοῦσι μόνους ἑαυτούς. Πιθανὸν ἐν τούτοις τινὲς ἐξ αὐτῶν, ὅπως φανῶμεν φιλοδίκαιοι, νὰ κατάγωνται ἀληθῶς ἐκ τῶν ἀρχαίων Δρυΐδων ἢ ἐξ ἀρχαίων συγκλητικῶν ἢ ὑπάτων ρωμαίων ἐγκατασταθέντων ἐκπαλαι ἐν Γαλατίᾳ

Φιλόσοφός τις ἔλεγεν ὅτι, «ἐὰν ἀνέλιττέ τις τὰς γενεαλογίας θὰ εὕρισκε πλέον τοῦ ἑνὸς βασιλέως ἔχοντος πρόγονον δοῦλόν τινὰ καὶ πλέον τοῦ ἑνὸς δούλου κατεγομένου ἐκ βασιλικῆς οἰκογενείας»

Δὲν δυνάμεθα λοιπόν, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι οἱ βωμολόχοι οὗτοι, οἱ προσποιούμενοι τὸν μυστηριῶδη καὶ ψελλίζοντες λέξεις ἀλλοκότους καὶ ἀκαταλήπτους, δὲν εἶναι ὁλοτελῶς βωμολόχοι, ἀλλ' ἀληθεῖς ἀπόγονοι τῶν Δρυΐδων, παρ' ὧν διακατέχουσι διὰ μακροῦ κληροδοτήματος, ἢ ἄλλως πως, πολύτιμα ἀπόκρυφα;

Τὰ μυστήρια τάχα τῆς φύσεως δὲν δύνανται νὰ εἰσχωρήσωσι καὶ παρὰ τούτοις;

Οὕτως ἢ ἄλλως, ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας τυγχάνει, ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐπιτήδειοι καὶ ἄξιοι θεραπευταί, θεραπεύοντες ἡμᾶς, ὅτε ἀτρός τις ἢ πρακτικὸς ἐμπειρος ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ ἢ ἀγνοίᾳ αὐτοῦ, μὴ δυνάμενος τοῦτο, ἀναγκάζεται νὰ μᾶς ἐγκαταλίπῃ.

Μεταξὺ δ' αὐτῶν βεβαίως εὑρίσκονται καὶ οἱ χρώμενοι τῇ μεθόδῳ τῇ περὶ οὗ πρόκειται ζωοθεραπείᾳ, ἥτις ὡς ὁ ὑπνωτισμός, ἐφεύρεσις ἢ ὄχι, ἀξιοῦται σπουδαιοτέρας μελέτης, ὅπως βεβαιωθῇ ἂν ὑπάρχῃ ἐν αὐτῇ νέον καὶ ἐπιτυχὲς μέσον πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν κατατρυχόντων τὸ ἀνθρώπινον σῶμα δεινῶν νόσων.

Φρίκ.

Ο ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΣ ΑΣΤΗΡ

Ἡ

Η ΓΗ ΤΩΝ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

(Μυθιστορία **ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ.** — Μετάφρασις Δ. Ι. Κ.)

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμ. φύλλον)

Μετὰ σύντομον διάσκεψιν συνεφωνήθη, ὅπως διευθυνθῶσι κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν πηγὴν τοῦ Λιμποπό. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι ἔτεινον ν' ἀποδείξωσιν, ὅτι ὁ Ματακὶτ θὰ ἠκολούθησε ἐκείνην τὴν ὁδόν. Πράγματι, δὲν ἠδύνατο σχεδὸν νὰ λάβῃ ἑτέραν, ἐὰν ὁ σκοπός του ἦτο νὰ ἀπομακρυνθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν πλειότερον τῶν Βρεττανικῶν κτήσεων. Τὸ πλεονέκτημα, ὅπερ ὁ Κάφρος εἶχεν ἀπέναντι ἐκείνων, οἵτινες τὸν κατεδίωκον, συνίστατο συγχρόνως ἐν τῇ ἐξαιρέτῳ γνώσει τοῦ τόπου καὶ ἐν τῇ ἐλαφρότητι τοῦ ὀχήματός του. Τὸ μέν, ἐγίνωσκε προφανῶς ποῦ μετέβαινε καὶ ἐλάμβανε τὴν εὐθυτέραν ὁδόν, καὶ διότι ἦτο ἀσφαλής, χάρις εἰς τὰς γνωριμίας του ἐν τῷ Νότῳ, ὅτι θὰ εὕρισκε πανταχοῦ ἀρωγὴν καὶ προστασίαν, τροφὴν καὶ σκιάν — καὶ ἐπικούρους ἔτι, ἐὰν εἶχεν ἀνάγκην. Καὶ ἠδύνατό τις νὰ ἀσφαλισθῇ, ὅτι δὲν θὰ ἐπωφελεῖτο τῆς ἐπιρροῆς του ἐπὶ τῶν ἰθαγενῶν, ὅπως στραφῇ ἐναντίον ἐκείνων, οἵτινες τὸν παρηκολούθουν κατὰ πόδας καὶ ἴσως προσβάλῃ αὐτοὺς δι' ὡπλισμένης χειρός; Ὁ Κυπριανὸς καὶ οἱ σύντροφοί του ὅθεν, κατενόησαν βαθμηδὸν τὴν ἀνάγκην νὰ βαδίζωσιν ἐν σώματι καὶ νὰ συντρέχωνται ἀμοιβαίως ἐν τῇ ἐκδρομῇ ταύτῃ, ἐὰν ἤθελον ὅπως εἰς τούτων ἀποκομίσῃ τὸν καρπόν.

Τὸ Τρανσβάαλ, ὅπερ διήκει ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς νότον, εἶναι ἡ εὐρεῖα ἐκείνη χώρα τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς — τριάκοντα κατ' ἐλάχιστον ὅρον χιλιάδων μυριαμέτρων — καὶ ἧς ἡ ἐπιφάνεια ἐκτείνεται μεταξὺ τοῦ Βάαλ καὶ τοῦ Λιμποπό, πρὸς δυσμὰς τῶν ὀρέων Δράγκεμβεργ, τῆς Ἀγγλικῆς ἀποικίας τοῦ Νατάλ, τῆς χώρας τῶν Ζουλοῦ καὶ τῶν Πορτογαλλικῶν κτήσεων.

Ἀποικισθὲν ὁλοσχερῶς ὑπὸ τῶν Βόερς, ἀρχαίων Ὁλλανδῶν πολιτῶν τῆς Ἄκρας, ἐνταῦθα διασπαρέντων ἐν διαστήματι δέκα πέντε ἢ εἴκοσιν ἐτῶν, μὲ ἀγροικικὸν πληθυσμὸν πλείονα τῶν ἑκατὸν χιλιάδων λευκῶν, τὸ Τρανσβάαλ διήγειρε φυσικῶς τὸν ἄμετρον κατακτητικὸν πόθον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Οὕτω προσηρτήθη τῷ 1877 εἰς τὰς ἐν Ἄκρᾳ κτήσεις της. Ἀλλ' αἱ συχναὶ ἐπαναστάσεις τῶν Βόερς, οἵτινες ἐπέμενον ἵνα ὦσιν ἀνεξάρτητοι, κατέστησαν πλέον ἀμφίβολον τὴν τύχην τῆς ὡραίας ταύτης χώρας.

Εἶναι δ' αὕτη ἡ χαριεστάτη καὶ παραγωγικωτάτη χώρα τῶν τῆς Ἀφρικῆς, μία τῶν ὑγιεινοτάτων προσέτι, τοῦτο δὲ ἐξηγεῖ, χωρὶς καὶ νὰ δικαιόνῃ, τὴν συμπάθειαν, ἣν εἶλκυον ὑπὲρ ἑαυτῶν ἐκ μέρους τῶν ἐπιφόβων γειτόνων των.

Τὰ μεταλλεῖα τοῦ χρυσοῦ, ἅτινα ἐκεῖ ἀνακαλύπτονται, δὲν ἀμοιροῦσιν ἐπιδράσεως ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλίας, ὡς πρὸς τὸ Τρανσβάαλ.

Ὡς πρὸς τὴν γεωγραφικὴν ἔκτασιν, διαιρεῖται συνήθως ὑπ' αὐτῶν εἰς τρεῖς κυρίως χώρας: Εἰς τὴν Ἄνω Χώραν ἡ Hooge-Βέλδ, εἰς τὴν χώραν τῶν γηλόφων ἢ Βάγκεν-Βέλδ, καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν θάμνων ἢ Buch-Βέλδ.

Ἡ Ἄνω χώρα εἶναι ἡ μεσημβρινωτέρα. Εἶναι ἐσχηματισμένη ὑπὸ τῆς σειρᾶς τῶν ὀρέων, ἅτινα ἀποχωρίζονται τοῦ Δράγκεμβεργ πρὸς δυσμὰς καὶ νότον. Εἶναι ὁ μεταλλικώτερος νομὸς τοῦ Τρανσβάαλ, ἔνθα τὸ κλῖμα εἶναι ψυχρὸν καὶ ξηρόν, ὡς ἐν τῇ Ὀβερλάνδῃ.

Τὸ Βάγκεν-Βέλδ εἶναι ἰδιαζόντως ὁ ἀγροτικὸς νομός. Ἐκτείνεται πρὸς νότον τοῦ πρώτου, προφυλάσσεται ἀπὸ τὰς βαθείας κοιλάδας του, ποτιζομένας ὑπὸ ροῆς ὑδάτων καὶ σκιαζομένας ὑπὸ ἀειθαλῶν δένδρων, εἶναι δὲ τὸ μεγαλείτερον διαμέρισμα τοῦ Ὁλλανδικοῦ πληθυσμοῦ.

Τέλος τὸ Buch-Βέλδ ἢ ὁ τόπος τῶν θάμνων εἶναι ἐξόχως χώρα τῆς θήρας, ἐξαπλοῦται ἐν εὐρείαις πεδιάσι μέχρι τῶν ὀχθῶν τοῦ Λιμποπὸ πρὸς νότον, προεκτεινομένη μέχρι τῆς χώρας τῶν Κάφρων Βετσουάνας, πρὸς δυσμάς.

Ἀναχωρήσαντες οἱ ταξειδιῶται ἐκ Πότσεφστρομ, ὅπερ ᾠκοδόμηται ἐν τῷ Βάγκεν-Βέλδ, διήλασαν κατ' ἀρχὰς διαγωνίως τὸ μέγιστον μέρος τῆς χώρας ταύτης, ἀφίκοντο εἰς Buch Βέλδ, καὶ ἐκεῖθεν, πρὸς νότον ἔτι, εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Λιμποπό.

Τὸ πρῶτον τοῦτο μέρος τοῦ Τρανσβάαλ ἦτο φυσικῶς τὸ εὐκολώτερον ἵνα τὸ διέλθωσιν. Ἦσαν ἀκόμη ἐν χώρᾳ ἡμιπεπολιτίστῳ. Τὰ μεγαλήτερα συμβάντα περιωρίζοντο εἰς ἕνα τροχὸν κατεσπιλωμένον ἢ εἰς ἀσθένειαν ἑνὸς βοός. Αἱ ἄγριαι νῆσσαι, αἱ πέρδικες, αἱ δορκάδες ἠφθόνουν καθ' ὁδόν, καὶ ἐπρομηθεύοντο οὕτω καθ' ἑκάστην τὰς πρώτας βάσεις τοῦ προγεύματος καὶ τοῦ γεύματος. Τὴν νύκτα διήρχοντο συνήθως ἔν τινι ὑποστατικῷ, οὗτινος οἱ ἔνοικοι, ἔρημοι τοῦ ἄλλου κόσμου διήρχοντο ἐκεῖ τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἔτους, ὑποδεχόμενοι μετ' εἰλικρινοῦς χαρᾶς τοὺς ξένους, οἵτινες τοῖς ἤρχοντο.

Πανταχοῦ οἱ Βόερς ἦσαν οἱ αὐτοί. Φιλόξενοι, περιποιητικοί, ἀφιλοχρήματοι. Ἡ ἐγχώριος ἐθιμοτυπία ἀπαιτεῖ, εἶναι ἀληθές, ὅπως τοῖς προσφέρωσιν ἀνταμοιβήν τινα διὰ τὴν στέγην, ἣν παρέχουσιν εἰς τοὺς ταξειδεύοντας ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῶα. Ἀλλὰ τὴν ἀνταμοιβὴν ταύτην ἀποποιοῦνται σχεδὸν πάντοτε, μάλιστα δὲ ἐπιμένουσιν ὅπως κατὰ τὴν ἀναχώρησιν ἀποδεχθῶσιν ἄλευρον, πορτοκάλια καὶ ἰχθῦς παστούς, ὅσῳ δ' ὀλίγον καὶ ἂν τοῖς ἀφινέ τις ἀντάλλαγμα, ἓν οἱονδήποτε ἀντικείμενον ἐξαρτήσεως ἢ κυνηγίου, μίαν μάστιγα, μίαν ἄλυσσιν δι' ἵππον, μίαν πυριτοθήκην, ἰδοὺ ἀμέσως αὐτοὶ ἐνθουσιασμένοι, ὅσῳ ἐλαχίστῃ καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀξία αὐτοῦ.

Οἱ ἀγαθοὶ οὗτοι ἄνδρες διάγουσιν ἐν μέσῳ τῶν εὐρειῶν ἐρήμων ζωὴν ἀρκούντως εὐχάριστον. Ζῶσιν ἄνευ κόπων, αὐτοὶ καὶ αἱ οἰκογένειαί των, ἀπὸ τὰ προϊόντα ἅτινα φέρουσι τὰ ποίμνιά των καὶ καλλιεργοῦσι λίαν ἐπιτυχῶς τὴν ἀρκετὴν γῆν, μετὰ τῶν βοηθῶν των, Ὀττεντότων ἢ Κάφρων, ἵνα ἐπιτύχωσι προμήθειαν σίτου καὶ λαχανικῶν.

Αἱ οἰκίαι των εἰσὶν ἁπλούστατα ᾠκοδομημέναι, σκέπονται δὲ ἐκ πυκνῶν ἀχύρων. Ὅταν ἡ βροχὴ φέρει ρήγματα ἐκ τῶν τοίχων — ὅπερ συνηθέστατα συμβαίνει — ἡ θεραπεία εἶναι πρόχειρος. Πᾶσα ἡ οἰκογένεια πλάττει πηλὸν ἐν μεγάλοις πινακίοις. Εἶτα, νεάνιδες καὶ νέοι, τὸν λαμβάνουσι ἐν ταῖς παλάμαις, τὸν ἐκσφενδονίζουσι κατὰ τοῦ ρήγματος, καὶ τοῦτο ἀμέσως φράττεται.

Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῶν οἰκημάτων τούτων, εὑρίσκει τις ὀλίγα μόλις ἔπιπλα, ξυλίνους διφρίσκους, χονδροειδεῖς τραπέζας, κλίνας διὰ τὰ ἀνώτερα πρόσωπα· τὰ παιδία ἀρκοῦνται νὰ κοιμῶνται ἐπὶ τῶν *προβιῶν*.

Ἀλλὰ πρὸ πάντων, ἡ τέχνη ἔχει τὴν ἕδραν της ἐν τῷ ἀρχετύπῳ τούτῳ βίῳ. Πάντες σχεδὸν οἱ Βόερς εἰσὶ μουσικοί, παίζουσι *βιολὶ* καὶ *φλάουτο*. Τρελλαίνονται διὰ χορόν, καὶ δὲν γνωρίζουσιν οὔτε ἐμπόδια οὔτε κόπους, ὅταν πρόκειται νὰ συναθροισθῶσιν — ἐνίοτε εἴκοσι λεύγας καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις — ἵνα παραδοθῶσιν εἰς τὴν προσφιλῆ των διασκέδασιν.

Αἱ κόραι των εἰσὶ σεμναὶ καὶ συχνὰ ὡραιόταται, μὲ τοὺς ἁπλοῦς των στολισμοὺς τῶν Ὁλλανδῶν χωρικῶν. Νυμφεύονται ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ, προσκομίζουσιν δ' ὡς ἐξαίρετον προῖκα τῷ μνηστῆρι των δωδεκάδα βοῶν ἢ αἰγῶν, ἁμάξιόν τι ἢ ἄλλον τινὰ πλοῦτον τοιούτου εἴδους. Ὁ σύζυγος, οὗτος ἐπιφορτίζεται νὰ οἰκοδομήσῃ οἶκον, νὰ ἐκχερσώσῃ πλεῖστα πεντάπλεθρα [1]) γῆς εἰς τὰ πέριξ, καὶ οὕτω ἡ οἰκογένεια τεθεμελίωται.

Οἱ Βόερς εἶναι μακρόβιοι, ἐν οὐδενὶ δὲ μέρει τοῦ κόσμου οἱ ἑκατοντοῦται ἀριθμοῦνται ἐν οὕτω μεγάλῳ ἀριθμῷ.

Φαινόμενον μοναδικόν, ἀνεξήγητον ἔτι, εἶναι ἡ πολυσαρκία ἥτις πλημμυρεῖ πάντας σχεδὸν ἀπὸ τῆς ὡρίμου ἡλικίας καὶ ἥτις προσλαμβάνει παρ' αὐτοῖς ἐκτάκτους διαστάσεις. Εἰσὶ πρὸς τούτοις, πολὺ ὑψηλοῦ ἀναστήματος, καὶ ὁ χαρακτὴρ οὗτος ἀπαντᾷ ἐπίσης σαφῶς καὶ παρὰ ταῖς γαλλικῆς ἢ γερμανικῆς καταγωγῆς ἀποικίαις, ὅσον καὶ εἰς ταύτας τὰς καθαρῶς Ὁλλανδικοῦ γένους.

(1) 5,100 μέτρα. Σ. Μ.

Ἐν τούτοις, τὸ ταξείδιον συνετελεῖτο ἄνευ ἐπεισοδίων. Ἦτο σπάνιον ἡ ἀποστολὴ νὰ μὴ εὕρῃ, εἰς τὰ ὑποστατικὰ ἰδίως ἢ ὅπου ἀλλαχοῦ ἐσταμάτα ἑκάστην νύκτα, εἰδήσεις περὶ τοῦ Ματακίτ. Πανταχοῦ τὸν εἶχον ἴδει διερχόμενον ταχέως, φερόμενον ἐπὶ τῆς στρουθοκαμήλου του, κατ' ἀρχὰς δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας προχωροῦντα, εἶτα πέντε ἢ ἕξ, εἶτα ἑπτὰ ἢ ὀκτώ. Προφανέστατα ἦσαν ἐπὶ τῶν ἰχνῶν του, ἀλλ' ἐπίσης προφανέστατα, ἐκέρδιζε δρόμον ἀπέναντι ἐκείνων, οἵτινες εἶχον ἐξορμήσῃ πρὸς καταδίωξίν του.

Ἡ τετράς τῶν διωκτῶν ἐθεώρει ἑαυτὴν ἐγγὺς τοῦ σκοποῦ. Ὁ φυγὰς θὰ ἀπέκαμνεν. Ἡ αἰχμαλωσία του δὲν ἦτο λοιπὸν ἢ ζήτημα χρόνου. Οὕτω, ὁ Κυπριανὸς καὶ οἱ τρεῖς σύντροφοί του, ἀνέπνευσαν. Ἤρχισαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ παραδίδωνται εἰς τὰς προφιλεῖς των διασκεδάσεις. Ὁ νεαρὸς μηχανικὸς συνέλεγε δείγματα βράχων. Ὁ Φρίεδελ ἐβοτανολόγει καὶ ἐπειρᾶτο νὰ γνωρίσῃ, ὡς πρὸς τοὺς ἐξωτερικοὺς χαρακτῆρας, τὰς ἰδιότητας τῶν βοτανῶν, ἅτινας συνέλλεγεν. Ὁ Ἀννίβας Πανταλάκκης ἐβοήθει τὸν Βαρδὶκ ἢ τὸν Λῖ, καὶ συνεχωρεῖτο διὰ τὰ ἄσχημα παιγνίδιά του ἀποτελειώνων κατὰ τὰς στάσεις τὰ πιάτα τῶν ἐκλεκτῶν μακαρονίων. Ὁ Τζέιμς Ἕλτων ἐπεφορτίζετο νὰ κάμῃ τὰς κυνηγετικὰς προμηθείας τοῦ καραβανίου. Δὲν παρήρχετο σχεδὸν ἡμίσεια ἡμέρα, χωρὶς νὰ μὴ φονεύσωσι δωδεκάδα περδίκων, ὄρτυγας ἐν ἀφθονίᾳ, ἐνίοτε δὲ ἀγριόχοιρον ἢ ἀντίλοπα.

Ἀπὸ σταθμοῦ εἰς σταθμόν, ἔφθασαν οὕτω εἰς Buch Βέλδ. Ἀμέσως τὰ ὑποστατικὰ κατέστησαν σπανιώτερα καὶ ἐξηφανίσθησαν. Ἦσαν εἰς τὰ ὕστατα ὅρια τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀναχωρήσαντες τοῦ σημείου τούτου ἐδέησε νὰ κατασκηνώσωσι καθ' ὅλας τὰς ἑσπέρας, νὰ ἀνάψωσι μεγάλας πυρὰς περὶξ τῶν ὁποίων ἄνθρωποι καὶ ζῶα ἐκάθισαν, ἀφοῦ κατεσκόπευσαν τὰ πέριξ.

Ἡ σκηνογραφία προσελάμβανεν ὄψιν ἐπὶ μᾶλλον ἀγρίαν. Πεδιάδες μὲ κιτρίνην ἄμμον, τοπεῖα ἐξ ἀκανθωδῶν θάμνων, ἀπὸ ἀποστάσεως εἰς ἀπόστασιν ρυάκιόν τι ταινιούμενον ἐξ ἑλῶν, διεδέχοντο ἄλληλα ἐν ταῖς πρασίναις πεδιάσι τοῦ Βάγκεν-Βέλδ· ἐνίοτε προσέτι, ἐποίουν ἐλιγμόν τινα ὅπως ἀποφύγωσι ἀληθὲς δάσος ἐκ thron trees, ἤτοι δένδρων ἐξ ἀκανθῶν. Ταῦτα ἀπαρτίζονται ἐκ δενδρυλλίων ὕψους 3—5 μέτρων, φερόντων μέγαν ἀριθμὸν κλάδων σχεδὸν ὁριζοντείων καὶ πάντων ὡπλισμένων μὲ ἀκάνθας δύο ἢ τεσσάρων ποδῶν μήκους, σκληρῶν καὶ ὀξέων, ὡσεὶ ἐγχειρίδια.

Ἡ ἐξωτερικὴ αὕτη ζώνη τοῦ Buch-Βέλδ, ἥτις λαμβάνει γενικώτερον τὸ ὄνομα Lion-Βέλδ — ἢ Βέλδ τῶν Λεόντων — δὲν φαίνεται σχεδὸν δικαιοῦσα τὴν φοβερὰν ταύτην ὀνομασίαν, διότι τρεῖς ἡμέραι εἶχον παρέλθει ἀπὸ τοῦ ταξειδίου καὶ δὲν εἶδον οὔτε τὴν ὄψιν οὔτε τί ἐνδεικτικὸν τῶν ἀγρίων τούτων ζώων.

— Τοῦτο εἶναι ἀναμφιβόλως προδοσία, ἔλεγεν ὁ Κυπριανός, καὶ οἱ λέοντες θὰ ἀπεμακρύνθησαν μακρύτερον, πρὸς τὴν ἔρημον!

Ἀλλά, ἐνῷ ἐξέφραζε τὴν γνώμην ταύτην πρὸ τοῦ Τζέιμς Ἕλτωνος, οὗτος διετέθη εἰς γέλωτα.

— Νομίζετε, ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἐδῶ λέοντες; εἶπεν. Αὐτὸ συμβαίνει ἁπλῶς διότι δὲν δύνασθε νὰ τοὺς ἰδῆτε!

— Λαμπρά! Νὰ μὴ ἴδω ἕνα λέοντα ἐν μέσῳ γυμνῆς πεδιάδος! ἀπήντησεν ὁ Κυπριανὸς διὰ τόνου ἀρκούντως εἰρωνικοῦ.

— Ἔ! καλά! Στοιχηματίζω δέκα λίρας, εἶπεν ὁ Τζέιμς Ἕλτων, ὅτι μετὰ μίαν ὥραν, θὰ σᾶς δείξω ἕνα, τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν θὰ παρατηρήσατε!

— Δὲν στοιχηματίζω ποτέ, κατ' ἀρχήν, ἀπήντησεν ὁ Κυπριανός, πλὴν δὲν ζητῶ καὶ νὰ λάβωμεν πεῖραν!

Ὥδευον ἐπὶ εἴκοσι πέντε ἕως τριάκοντα λεπτὰ καὶ οὐδεὶς ἐσκέφθη πλέον περὶ λεόντων, ὅτε ὁ Τζέιμς Ἕλτων ἀνέκραξε:

«Κύριοι, παρατηρήσατε λοιπὸν τὴν φωλεὰν αὐτὴν τῶν μυρμήκων, ἥτις ὑπάρχει ἐδῶ κάτω κατ' εὐθεῖαν.

— Ὡραῖα *δουλειά!* τῷ ἀπήντησεν ὁ Φρίεδελ. Καὶ τί ἄλλο βλέπομεν ἀπὸ τριῶν ἤδη καὶ πλέον ἡμερῶν!»

Πράγματι, οὐδὲν συνηθέστερον ἐν τῷ Buch-Βέλδ, ἀπὸ τοὺς ὀγκώδεις τούτους σωροὺς ἐξ ὑπώχρου ἄμμου, ἐγειρομένους ὑπ' ἀναριθμήτων μυρμήκων, καὶ οἵτινες, μόνοι, διέκοπτον ἀπὸ ἀποστάσεως εἰς ἀπόστασιν διά τινων θάμνων τὴν μονοτονίαν τῶν πεδιάδων.

Ὁ Ἕλτων ἐγέλασεν εἰλικρινῶς.

«Κύριε Μερέ, ἐπανέλαβεν, ἐὰν θέλετε νὰ λάβητε χρόνον galop ἵνα προσεγγίσητε εἰς τὴν μυρμηκοφωλεὰν ταύτην — ἐδῶ, ὅπου διευθύνω τὸν δάκτυλόν μου — σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι θὰ ἰδῆτε, ὅ,τι εὔχεσθε! Μὴ προσεγγίζετε πολύ, ἐν τούτοις, ἐκτὸς ἂν θέλετε νὰ εὑρεθῆτε εἰς ἀρκετὰ δυσάρεστον θέσιν!»

Ὁ Κυπριανός, ἐκέντρισε δι' ἀμφοτέρων τῶν πτερνιστήρων τὸν ἵππον καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸ μέρος, ὅπερ ὁ Ἕλτων εἶχε καλέσει μυρμηκοφωλεάν.

«Αὐτὴ εἶναι οἰκογένεια λεόντων, ἥτις ἔχει κατασκηνώσει ἐδῶ! προσέθηκεν ὁ Γερμανός, ἅμα ὁ Κυπριανὸς ἀπεμακρύνθη. Ἐν πρὸς δέκα, τὰ κίτρινα αὐτὰ ὑψώματα ἅτινα ἐξελάβατε ὡς μυρμηκοφωλεάς, δὲν εἶναι ἄλλο τι!

— Per Bacco! ἀνέκραξεν ὁ Πανταλάκκης, ἔχετε μεγάλην ἀνάγκην, νὰ τὸν καθοδηγήσητε ὅπως μὴ πλησιάσῃ!

Ἀλλὰ παρατηρῶν, ὅτι ὁ Βαρδὶκ καὶ ὁ Λῖ τὸν ἤκουσαν, ἐπανέλαβε, δίδων ἄλλην στροφὴν εἰς τὴν σκέψιν του:

— Ὁ Φραντζέζος ἔσχεν εὔλογον φόβον καὶ ἡμεῖς γελῶμεν διὰ τοῦτο!

(Ἀκολουθεῖ)

Πεδιάδες μὲ κίτρινον ἄμμον, τοπεῖα ἐξ ἀκανθωδῶν θάμνων.

Ἡ ἐπιστήμη εἶναι διὰ μερικοὺς ἀνθρώπους ἡ μεγάλη καὶ οὐρανία θεότης· ἀλλὰ διὰ τοὺς πλείστους δὲν εἶναι ἢ μία καλὴ ἀγελὰς ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀμέλγουσι τὸ βούτυρον.

Μηδέποτε αἰσχύνου νὰ ὁμολογήσῃς τὴν ἄγνοιάν σου περί τινος ζητήματος, διότι ὁ σοφώτατος ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ἀγνοεῖ πολλὰ πράγματα, καὶ ἂν παραβάλῃ τις ὅσα ἠξεύρει μὲ ὅσα ἀγνοεῖ, θὰ εὕρῃ ὅτι τὰ πρῶτα εἰσὶ μηδὲν ἐνώπιον τῆς ἀπειρίας τῶν δευτέρων.

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΗ ΚΕΦΑΛΗ ΕΝΟΣ ΚΑΡΑΤΟΜΗΘΕΝΤΟΣ

Ἡ λονδίνειος ἐπιθεώρησις «Lucifer» τῆς 15 παρελθόντος Μαρτίου ἐδημοσίευσεν ἄρθρον τι ἀπεριγράπτου φρίκης, ἐπιγραφόμενον «ἡ ζωὴ ἐν τῇ κεφαλῇ ἑνὸς καρατομηθέντος» καὶ πραγματικῶς εἶναι αὕτη ἡ πιστὴ διήγησις βέλγου τινὸς ζωγράφου Wiertz καλουμένου, ὅστις ὅπως ἀντιληφθῇ τί ὑποφέρει εἰς καρατομούμενος κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ βίου του, παρέδωκεν ἑαυτὸν ὅπως τὸν ὑπνωτίσουν παρὰ τὸ ἰκρίωμα, ἐν ᾧ ὁ κατάδικος ἀπέτινε τὴν ποινήν του. Μετὰ τὸ πείραμα ὁ Wiertz ἦτο ἠμιθανής. Σημειωτέον ὅμως, ὅτι παρὰ τῇ βιογραφίᾳ τοῦ Wiertz ἐπιπροστίθεται περικοπή τις τοῦ κ. Αἰμιλίου de Lavelaye, ἐν ᾗ ἀναγράφονται αὐταὶ αἱ λεχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Wiertz λέξεις ἐν ὥρᾳ τῆς ὑπνωτικῆς αὐτοῦ καταστάσεως, καὶ κατὰ τὸν Αἰμίλιον de Lavelay τὸ πείραμα τοῦτο τοῦ Wiertz λύει καθαρῶς τὸ ζήτημα τῆς μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσης ἀμφιβολίας, ὅτι πλήρης συναίσθησις καὶ φρικώδεις πόνοι ἐξακολουθοῦσι μετὰ τὴν καρατόμησιν ἐπὶ 3 λεπτὰ τῆς ὥρας ἔτι, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὁποίων ὁ θάνατος ἐπέρχεται δριμύς.

Ἀλλ' ἀφῶμεν κάλλιον τὸν ἐργάτην τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου, τὸν Vera P. Jelibovsky ν' ἀναπτύξῃ τὴν ἐν λόγῳ περιγραφήν του.

Ὁ Wiertz εἶχεν ἀποκοιμηθῆ διὰ τοῦ ὑπνωτικοῦ ὕπνου, 10 λεπτὰ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῷ εἶχον ὑποβάλει νὰ συνταυτισθῇ μετὰ τοῦ καταδίκου.

Ἡ μάχαιρα κατέπεσε.

— Πῶς εἶσθε; ἐρωτᾷ ὁ ἰατρός. Τί αἰσθάνεσθε; τί βλέπετε;

Ὅλως τρέμων καὶ ἐν σπασμωδικῇ ἀνασκιρτήσει ὁ Wiertz ἀπήντησεν:

— Μεγάλην καὶ ἀκατανόητον στενοχωρίαν, τί ἀστραπαί! Κεραυνὸς ἔπεσεν. Ὦ, τί φρίκη! σκέπτεται βλέπει...

— Τίς; ἡ κεφαλή;

— Ναί ἡ κεφαλή. Ὑποφέρει φρικωδῶς, αἰσθάνεται, σκέπτεται, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ νοήσῃ τί συμβαίνει.... Ζητεῖ τὸ σῶμά της. Τῇ φαίνεται δέ, ὅτι τὸ σῶμά της ὑψοῖ τὰς χεῖρας διὰ νὰ τὴν ζητήσῃ.... καὶ παραμένει πάντοτε τὸ κτῦπος.... Ὦ, δώσατε αὐτῇ τὴν λήθην... ἀλλά.... ἡ λήθη δὲν ἔρχεται ποσῶς.

Εἰς τῶν παρεστώτων ἔγραφε μετὰ σπουδῆς τὰς συγκεκομμένας ταύτας λέξεις. Πάντες εὑρίσκοντο ἐν καταπληκτικῷ τρόμῳ, παγωμένοι, αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς των ἠνορθοῦντο αἰφνιδίως, οἱ δὲ ὀφθαλμοί των προσηλώθησαν ἐπί τινος *ἀντικειμένου*, ὅπερ εἶναι ἐκτὸς πάσης περιγραφῆς, καὶ ὅπερ διέβαινε τὸν σάκκον. Πρὸς στιγμὴν εἶχε σταματήσει καὶ ἐν ταυτῷ μελανὴ κηλὶς — ἀλλ' ὄχι, *ἐρυθρά*, θέλω νὰ εἴπω — ἐσχηματίζετο ἐπὶ τοῦ ὑφάσματος τοῦ σάκκου, καὶ τὸ αἷμα ἐξηπλοῦτο. Τὸ *ἀντικείμενον* τοῦτο ἐξηκολούθει εἶτα καταπῖπτον καὶ τέλος βαρὺς δοῦπος ἠκούσθη εἰς τὸ βάθος τῆς καλάθου. Τότε ἐθεάθη κεφαλὴ καταπληκτικῆς ὠχρότητος, μὲ τὴν κόμην αἱμόφυρτον, τὸν λαιμὸν αἱμοσταγῆ, ἥτις διηύθυνε πρὸς αὐτοὺς τὰ βλέμματα, ἐνῷ συνάμα τὸ στόμα ἐγέλα μυκτηρίζον, τοὺς ὀδόντας ἔχον συνεσφιγμένους. Αἱ δ' ἀρτηρίαι τοῦ λαιμοῦ ἔπαλλον ἔτι καὶ ἔρρεεν αἷμα κατακλύζον τὸ πρόσωπον καὶ ὑγραῖνον τὴν κόμην.

Ἡ *κεφαλὴ* ἐσκέπτετο, ἔβλεπεν, ὑπέφερεν, ὁ δ' ἐν τῇ ζωῇ ἄνθρωπος, ὅστις εἶχε συνταυτισθῆ μετὰ τῆς κεφαλῆς ταύτης ἐνόμιζεν, ὅτι συμμετεῖχε τῶν δεινῶν ἐκείνης.

Καὶ ἤδη πλέον, αἱ δυνάμεις καὶ ἡ ἀναπνοὴ ἐξηντλοῦντο ... Γιγαντιαία χεὶρ φρικώδης καὶ ἀνοικτίρμων ἐπεφάνη τῆς *κεφαλῆς* καὶ τὴν συνέλαβεν ἀπὸ τοῦ λάρυγγος, εἶτα ζητοῦσα τὸ κρανίον, πιέζει διὰ πολλῆς δυνάμεως, τὴν θλίβει καὶ ζητεῖ νὰ τὴν ἐκρηδενίσῃ. Πύρινοι φλόγες ἐσχηματίσθησαν τότε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της, ἐρυθρὸν δέ τι νέφος τὴν ἀποτυφλόνει. Ζητεῖ νὰ ὑπεκφύγῃ. Νομίζει πρὸς στιγμήν, ὅτι συνέλαβε μετὰ τῶν δύο χειρῶν της τὴν χεῖρα ταύτην τῆς κολάσεως, τὸ ὅπλον αὐτὸ τῆς ἀνυποφόρου βασάνου... Ἀλλά, τί εἶναι τοῦτο; αἷμα; πληγή;

Μόλις ἤδη πλέον μετὰ πόνους οἴτινες ἐφαίνοντο ἀτελεύτητοι ἡ κεφαλὴ συνέρχεται ἐν μέρει καὶ ἀποθνήσκει, οὐχὶ ἐξ ἀσφυξίας, ἀλλὰ διότι ἀφῃρέθη ἀπὸ τοῦ σώματος.

Ἤρξατο ἤδη παραφρονοῦσα..... αἰσθάνεται ἑαυτὴν σφαιρικὴν ἰλιγγιωδῶς συστρεφομένην πέριξ ἑαυτῆς καὶ διευθυνομένην πρὸς τὰς φλόγας, αἵτινες περιστρέφονται καὶ συστρέφονται· περὶ ταύτην δὲ τὸ πᾶν περιστρέφεται ἐν ταυτῷ ἐν μέσῳ βροχῆς πυρός, ὅπερ καταστρέφει τὸ πᾶν... *Αὐτή!* ἀποχωρισθεῖσα τοῦ σώματος!... Καὶ τί θὰ ἀπογίνῃ οὕτως;... Ἐν τῇ ἰλιγγιώδει αὐτῆς πορείᾳ ἡ κεφαλὴ ἐνθυμεῖται καὶ προσπαθεῖ νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν μνήμην της.

— Ἄχ! δώσατέ μου τὸν θάνατον ταχέως! ἔλεγεν ὁ ὑπνωτισθείς, ἐπαναλαμβάνων τὰς σκέψεις τῆς κεφαλῆς *δύο λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν καρατόμησιν*.

— Εἶναι δυνατόν, ἠρώτα ὁ ὑπνωτίζων, νὰ ὑπάρχῃ ἀκόμη ἡ συναίσθησις ἐν τῇ κεφαλῇ;

— Δὲν τὴν ἀπώλεσεν ἔτι! Βλέπει τοὺς δικαστάς της, ἀκούει τὴν καταδίκην, ἀναγνωρίζει τὴν οἰκογένειάν της, τὴν σύζυγόν της ἡμιθανῆ ἐξ ἀπελπισίας, τὰ τέκνα της ἐν δακρύοις... Ὦ! τὸν δυστυχῆ! Σκέπτεται ὅτι ἡ οἰκογένεια του δὲν θέλει πλέον νὰ τὸν σώσῃ, καὶ ἀναπολεῖ ὅτι τοὺς παρακαλεῖ νὰ πράξωσι ὅ,τι δυνατόν, καὶ ὅτι ἀποστέργουσιν νὰ τὸν ἀκούσωσιν... Παρατηρήσατε, ἀσπαζεται τὰ τέκνα του... τὰ ἀποχαιρετᾷ. Καὶ ἐν τούτοις οἱ φυσικοὶ πόνοι, ἀνήκουστοι, ποικίλοι, ἀκατάπαυστοι, ἐξακολουθοῦν ὅπως καὶ κατὰ τὴν πρώτην στιγμήν. Ἐπίσης δὲ καὶ αἱ ἠθικαὶ ἀγωνίαι, αἱ φαντασιοπληξίαι, αἱ βάσανοι. Πότε! μὰ πότε θὰ ἔλθῃ τὸ τέλος; Ἀλλά, ἔτι φρικωδέστερον ἀκόμη, χειροτέρα πασῶν τῶν ἀγωνιῶν. Ἀποτρόπαιος ὑπόνοια καταλαμβάνει τὴν διάνοιαν τῆς κεφαλῆς. Μήπως αἱ τρομεραὶ αὗται βάσανοι, ἃς ὑφίσταται, εἰσὶν *ἡ τιμωρία τῆς μελλούσης ζωῆς; αἱ φλόγες τῆς κολάσεως;*

Τὸ αἷμα τῶν παρεστώτων ἐπήχθη ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν λέξεων τούτων ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὑπνωτισθέντος ζωγράφου, ὅστις ἐξηκολούθησε. «Παρατηροῦσι ἐνέοτες τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπεκαρδιώθησαν ἐξ ὅσων βλέπουσι καὶ ἀκούουσιν».

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς κεφαλῆς, τοῖς ἐφαίνετο, ὅτι ἀνεῴχθησαν πλείω ἢ πρότερον, καὶ διέβλεπον φρικώδη ἔκφρασιν ἐν τῷ ἰκετεύοντι βλέμματι....

— Ἴδετε! ἴδετε! ἀναφωνεῖ ὁ καλλιτέχνης, ἤδη αἰσθάνεται τὴν ἀπάτην της. Ἐνόησε ὅτι *τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν*, ὅτι ἡ ἀνάπαυσις καὶ οὐχὶ ἡ αἰωνία καταδίκη τὴν ἀναμένει, τὸ ἔλεος καὶ ἡ ἄφεσις καὶ οὐχὶ ἡ ἐπ' ἄπειρον βάσανος...

Ἤδη διαρρηγνύεται τὸ παραπέτασμα... ἡ κεφαλὴ διορᾷ οὐρανὸν διαυγῆ καὶ λαμπρόν...Ναί, τετέλεσται, ἡ ζωὴ ἔπαυσε.... ἀπέθανεν!

Ροῦς

ΤΑΧΥΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

Τῆς *Ἀγγλίας*. — Ὁ ἀπὸ Λονδίνου εἰς Μάντσεστερ σιδηρόδρομος διανύει 77 χιλιόμετρα καθ' ὥραν. Ἡ ἀπόστασις αὕτη εἶναι 327 χιλιόμετρα ἣν διατρέχει εἰς 4 ὥρας καὶ 15 λεπτὰ μετὰ 2 σταθμῶν.

Τῆς *Ἀμερικῆς*. — Ὁ ἀπὸ Νέας Ὑόρκης εἰς Βασιγκτῶνα σιδηρόδρομος διανύει 68.7 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Ἀπόστασις 364 χιλιόμετρα εἰς 5 ὥρας καὶ 19 λεπτὰ μετὰ 6 σταθμῶν. Ἀπὸ Νέας Ὑόρκης εἰς Βοστόνην χιλιόμετρα 377 μετὰ 7 σταθμῶν εἰς 6 ὥρας· ταχύτης χιλιόμ. 62.8 τὴν ὥραν

Τῆς *Γαλλίας*. — Ὁ ἀπὸ Παρισίων εἰς Πρατιὲ σιδηρόδρομος διανύει 57 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Ἀπόστασις 332 χιλιόμετρα εἰς 5 ὥρας καὶ 19 λεπτὰ μετὰ 5 σταθμῶν. — Ἐκ Παρισίων εἰς Διζὸν διανύει ἐπίσης 57 χιλιόμετρα τὴν ὥραν.— Ἀπόστασις 315 χιλιόμετρα εἰς 5 ὥρας καὶ 33 λεπτὰ μετὰ 2 σταθμῶν.

Τῆς *Γερμανίας*.— Ὁ ἀπὸ Βερολίνου εἰς Μίνδεν σιδηρόδρομος διανύει 57 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Ἀπόστασις 320 χιλιόμετρα εἰς 5 ὥρας καὶ 35 λεπτὰ μετὰ 7 σταθμῶν.

Τῆς *Αὐστρίας*. — Ὁ ἀπὸ Βιέννης εἰς Πίλσεν σιδηρόδρομος διανύει 52 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Ἀπόστασις 349 χιλιόμετρα εἰς 6 ὥρας καὶ 45 μετὰ 11 σταθμῶν.

Τῆς *Ἰταλίας*. — Ὁ ἀπὸ Ρώμης εἰς Πίσαν διανύει 47.8 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Ἀπόστασις 335 χιλιόμετρα εἰς 7 ὥρας μὲ 8 σταθμούς.

Τῆς *Ἱσπανίας*. — Ὁ ἀπὸ Μαδρίτης εἰς Σαραγόσαν διανύει χιλιόμετρα 34.5 τὴν ὥραν. Ἀπόστασις 340 χιλιόμετρα εἰς 9 ὥρας καὶ 26 μὲ 9 σταθμούς.

Τῆς *Πορτογαλλίας*. — Ὁ ἀπὸ Λισαβῶνος εἰς Ὀπόρτον διανύει χιλιόμετρα 30,6 τὴν ὥραν. Ἀπόστασις 336 χιλιόμετρα εἰς 11 ὥρας μὲ 18 σταθμούς.

Τῆς *Ἑλλάδος*. — Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ χιλιόμετρα 8 μεθ' ἑνὸς σταθμοῦ εἰς 20 λεπτὰ τῆς ὥρας, ταχύτης 24 χιλιόμετρα τὴν ὥραν.

Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πάτρας χιλιόμετρα 221.4 μετὰ 11 σταθμῶν εἰς 7 ὥρας καὶ 40 λεπτά· ταχύτης 28.8 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Ναύπλιον χιλιόμετρα 156.4 μετὰ 8 σταθμῶν εἰς 6 ὥρας ταχύτης 26 χιλιόμετρα τὴν ὥραν.

Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Λαύριον χιλιόμετρα 65.8 μετὰ 12 σταθμῶν εἰς 2 ὥρας καὶ λεπτὰ 40· ταχύτης χιλιόμετρα 24.7 καθ' ὥραν.

Ὥστε οἱ ἀγγλικοὶ σιδηρόδρομοι διανύουσι τὴν μεγαλειτέραν ταχύτητα, καὶ οἱ ἑλληνικοὶ τὴν μικροτέραν.

ΠΕΡΙ ΒΑΔΙΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΜΥΙΩΝ

Ἐπίστευον ἄλλοτε ὅτι αἱ μυῖαι καὶ ἄλλα τινὰ ἔντομα ἐβάδιζον ἐπὶ τῶν λείων καὶ καθέτων ἐπιφανειῶν, οἷον τῆς ὑάλου, τῶν θυρίδων, ἐχόμεναι τῶν πόρων τῆς ἐπιφανείας των διὰ τῶν λεπτῶν τριχῶν, ἃς ἔφερον οἱ πόδες των. Τὸ ἀνυπόστατον τῆς ἰδέας ταύτης καταδείκνυται ὅταν ἐξετασθῇ ἡ ὕαλος διὰ τοῦ μικροσκοπίου, ὁπότε τοιοῦτοι πόροι οὐδόλως παρατηροῦνται. Ἐπίσης ἀνυπόστατος εἶναι καὶ ἡ ἐπὶ πολὺ γενικευθεῖσα ἰδέα ὅτι ἔχονται (συγκρατοῦνται) τῶν λείων ἐκείνων ἐπιφανειῶν δυνάμει σωληνίσκων ὑπαρχόντων ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ προσαρμοζομένων εἰς τὰς ὑέλους, καὶ ὅτι προσπίπτει πίεσις τοῦ ἐξωτερικοῦ δι' ἧς συγκεντροῦνται ἐν συναφείᾳ ἡ πίεσις καὶ ἡ ὕαλος. Ἀλλ' ἐὰν εἶχεν οὕτως δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἀνίπτανται πάλιν, ἀφ' οὗ ἐπὶ βραχὺ ἔμενον ἐν θέσει τινί, διότι τὸ γλοιῶδες ρευστὸν ξηρανθὲν θὰ ἐξήραινε τοὺς πόδας των, ἐν ᾧ ἀπεναντίας παρατηροῦμεν, ὅτι ἄνευ τῆς παραμικρᾶς δυσκολίας ἀνίπτανται, καίπερ ἀκίνητοι μείνασαι ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἐν μιᾷ μόνῃ θέσει.

Ὁ ποῦς τῆς μυίας πράγματι ἔχει λεπτοτιπιλέπτους τρίχας καταληγούσας εἰς κύστιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐμπεριέχεται ρευστὸν οὐχὶ γλοιῶδες, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλαιῶδες. Εἰς ἕκαστον βῆμα ἡ μυῖα προσεγγίζουσα τὸν πόδα της εἰς τὴν ὕαλον ἐκβάλλει ἐξ ἑκάστης τῶν κύστεων μικροσκοπικὴν σταγόνα τοῦ ρευστοῦ τούτου, διὰ τῆς συναφείας τοῦ ὁποίου μετὰ τῆς ὑάλου τὴν κρατεῖ στερεῶς. Ἡ δύναμις αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν λεγομένην τριχοειδῆ ἕλξιν, ἤτοι ἀμοιβαίαν ἕλξιν μεταξὺ τῶν μορίων τῶν ὑγρῶν καὶ τῶν στερεῶν σωμάτων. Ἐκ τούτου καταφαίνεται ὅτι δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ὑποθέσῃ τις, ὅτι τὸ ρευστὸν τὸ ἐν ταῖς θριξὶ τοῦ ποδὸς τῆς μυίας εἶναι γλοιῶδες, καθότι ἡ μετὰ τῆς ὑάλου συνάφεια ἐπιτυγχάνεται ἐπίσης καλῶς δι' ἁπλοῦ ὕδατος.

Παρατηρεῖται ὅτι ἡ μυῖα δὲν δύναται νὰ βαδίσῃ ἐπὶ ὑάλου ὑγρᾶς. Τοῦτο δὲ προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι, τὸ ὑδατῶδες λεπτύνει τὸ γλοιῶδες ρευστὸν τὸ εὑρισκόμενον ἐν ταῖς ποσὶ τῆς μυίας.

Ἐπίσης, ἂν ἡ ἐπιφάνεια τῆς ὑάλου τυγχάνῃ κεκονισμένη, ἡ μυῖα βαδίζει ἐπ' αὐτῆς δυσχερῶς. Ἐξετασθέντες δὲ μικροσκοπικῶς οἱ πόδες αὐτῆς εὑρίσκονται πεπληρωμένοι κονιορτοῦ κατὰ τὰ μεταξὺ τῶν τριχῶν διαστήματα. Τὸν κονιορτὸν δὲ τοῦτον ἀποβάλλει τρίβουσα τοὺς πόδας αὐτῆς ὁμοῦ καὶ τινάζουσα αὐτοὺς διὰ τῶν πτερυγίων της. Ἐκ τούτου δῆλον καθίσταται, ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη, τὴν ὁποίαν βλέπομεν ἀδιαλείπτως παρὰ ταῖς μυίαις, δὲν γίνεται χάριν ἐκκαθάρσεως τῶν πτερύγων ὡς ἄλλοτε ἐπιστεύετο, ἀλλὰ τῶν ποδῶν, αἱ δὲ πτέρυγες καλύπτονται ὑπὸ τριχῶν σκληρῶς ἄριστα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πεφυτρωμένων.

Μωϋσῆς.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Ἐγγράμματός τις κύριος, περιελθὼν εἰς κρίσιμον θέσιν ἕνεκεν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, παρουσιάσθη παρά τινι τοκογλύφῳ ὅπως τῷ ζητήσῃ θέσιν.

— Τί ἐπάγγελμα μετέρχεσθε; τὸν ἐρωτᾷ.

— Καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

— Καὶ γνωρίζετε νὰ γράφετε καὶ νὰ ἀναγινώσκετε;

— Διάβολε! τί ἄλλο θέλετε; ἀφοῦ εἶμαι καθηγητής!...

Ὁ τοκογλύφος τοῦ δίδει μίαν δυσανάγνωστον ὑπογραφὴν συναλλαγματικῆς νὰ ἀναγνώσῃ, ἣν ὁ καθηγητὴς ἀδυνατεῖ νὰ εὕρῃ.

— Δὲν μοῦ κάμνετε, τῷ λέγει....

Ἐν τινι βαγονίῳ τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς—Λαρίσσης εἰσέρχεται Κύριός τις φέρων ὀγκοδέστατον δέμα, καὶ τοποθετεῖ αὐτὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ παρακειμένης Κυρίας.

— Μά, Κύριε, τῷ λέγει αὕτη ἀμέσως στενοχωρηθεῖσα, ἐννοεῖτε νὰ ἀφήσητε αὐτὸ οὕτω πλησίον μου, καὶ νὰ νομίζωσιν ὅτι εἶναι ἰδικόν μου, καὶ ὅτι ἐγὼ φέρω μαζύ μου τοιαῦτα δέματα;

— Ἄ! ὄχι, ποσῶς, Κυρία, οὔτε πλησίον σας ἐνναῶ νὰ τὸ ἀφήσω, οὔτε ὅτι εἶναι ἰδικόν σας..

— Τότε θέσατέ το ἀπ' ἐκεῖ, διατί τὸ ἔχετε πλησίον μου;

— Διὰ νὰ μὴ νομίσῃ ὁ κόσμος ὅτι εἶσθε ἰδική μου . . . τὸ δέμα μᾶς χωρίζει.

— . . . . . .

Ἐν τῷ Πανελληνίῳ Γυμναστικῷ Συλλόγῳ.

Ἐνῷ πλῆθος κόσμου συνωστίζεται παρὰ τῇ εἰσόδῳ παραδίδον τὰ εἰσιτήριά του ὅπως εἰσέλθῃ, οἱ συλλέκται αὐτῶν ἀποπέμπουσι πάντας καὶ πάσας ὅσοι φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν παῖδας, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τοιοῦτον μέτρον γενικῶς ἐλήφθη.

— Μά, Κύριοι, μήπως νομίζετε ὅτι δι' ὑμᾶς γίνονται οἱ γυμναστικοὶ σύλλογοι; ἀναφωνεῖ Κυρία τις ἐν ἀγανακτήσει, ἴσα ἴσα δι' αὐτὰ τὰ παιδία πρόκειται νὰ ἀνσζωπυρωθῇ ὁ ζῆλος των, ἄλλως τε τί μᾶς προσκαλεῖτε καὶ ἤδη μᾶς ἀποπέμπετε;

— Ἔτσι εἶναι, Κυρία μου, τοιοῦτον μέτρον ἐλήφθη, ἄλλως τε ἡμεῖς τοὺς μεγάλους ἐκαλέσαμεν.

— Ὥστε σκοπεῖτε τὸν ζῆλον τῶν μεγάλων ν' ἀναζωπυρώσητε;

Τῇ ἐπαύριον ὅτε ἐγνώσθη ὅτι οἱ Μεγάλοι ἀνέλαβον ὑπὸ τὴν προστασίαν των τὸν Σύλλογον, ἔλεγεν αὕτη. «Εἶχον δίκαιον, ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ μετωνομασθῇ καὶ οὗτος, *Μέγας Γυμναστικὸς Σύλλογος* καὶ οὐχὶ *Πανελλήνιος*.

Μὴ φαίνεσαι ποτὲ μήτε φρονιμώτερος, μήτε σοφώτερος ἀπὸ ἐκείνους, μεθ' ὧν συναναστρέφεσαι· ἔχε δὲ τὴν σοφίαν σοῦ ὅπως τὸ ὡρολόγιόν σου εἰς ἰδιαίτερον θυλάκιον, ἐκεῖθεν δὲ μὴ ἐκβαλε μηδὲ ἄφινε ποτὲ αὐτὴν νὰ σημάνῃ ἁπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ δείξῃς ὅ,τι ἔχεις.

Μηδένα ἐγκωμίαζε ἢ κολάκευε τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ κοινωνικῆς θέσεως ἕνεκεν, ἐὰν αὐτὸς δὲν τιμᾷ αὐτὴν διὰ τῆς ἀρετῆς του· μηδένα δὲ πάλιν ἀποδοκίμαζε ἢ ἀπόβαλλε ἕνεκα τῆς ταπεινῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνήκει, ἐὰν αὐτὸς ἠξεύρῃ νὰ λαμπρύνῃ αὐτὴν δι' ἐναρέτου βίου καὶ ἔργων ἀγαθῶν.

Τὸ σέβας εἶναι σημαία προστατεύουσα ἐξ ἴσου καὶ τὸν μικρὸν καὶ τὸν μεγάλον. Ἕκαστος τὸ καθ' ἑαυτὸν δύναται νὰ ἴδῃ ἑαυτὸν κατὰ πρόσωπον.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΑΕΤΟΣ ΑΝΕΥ ΟΥΡΑΣ

Ἡ οὐρὰ τῶν παιδικῶν τούτων παιγνίων εἶναι ἡ αἰτία ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, τῆς ἀνεπιτυχίας καὶ πολλάκις τῆς καταστροφῆς αὐτῶν, ἐξ οὗ ποσάκις δὲν ἀγανακτοῦσιν οἱ νεήλυδες οὗτοι ἐπὶ τῇ ἀπειρίᾳ τῆς τεχνικῆς κατασκευῆς των. Ὁποία δὲ ὄντως ἀγανάκτησις καὶ λύπη ἐν ταὐτῷ νὰ βλέπῃ τις πολλάκις τοὺς ἀετούς των μόλις ἀνυψωμένους, καταπίπτοντας ἐπὶ γῆς, ἢ περιπλεκομένους ἐπὶ τῶν κλάδων τῶν δένδρων καὶ τῶν στεγῶν τῶν οἰκιῶν, καὶ συνεπῶς οὕτως καταστρεφομένους!

Τί ποιητέον λοιπὸν πρὸς πρόληψιν τῶν ἀτυχημάτων τούτων; Ν'ἀφαιρεθῇ ἡ οὐρὰ τοῦ ἀετοῦ καὶ νὰ κατασκευασθῇ ὁ ἀετὸς ὡς ἑξῆς:

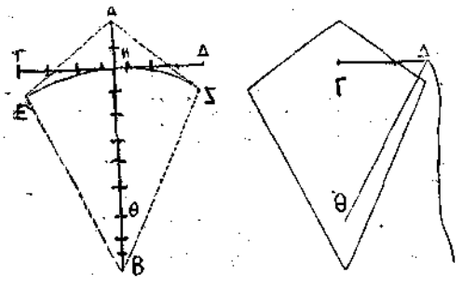

Λάβετε ἐλαφρὰν ξυλίνην ῥάβδον ἢ κάλαμον λεπτὴν ἀκεραίαν ἢ τετμημένην κατὰ μῆκος εἰς δύο, ἀναλόγως τοῦ βάρους αὐτῆς καὶ τοῦ μεγέθους, ὅπερ θέλετε νὰ δώσητε εἰς τὸν ἀετόν σας, ὡς ἐν παραδείγματι: μῆκος ΑΒ=10. Εἰς τὸ σημεῖον Η προσαρμόζετε διὰ νήματος ἑτέραν λεπτὴν ξυλίνην ῥάβδον ΓΔ=7, ἣν κυρτοποιεῖτε εἰς τὰ σημεῖα ΕΖ, ὡς ἐνδείκνυται ἐν τῷ α' σχήματι, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἔχητε ΒΕ=8. Ἑνώσατε διὰ νήματος τὰ σημεῖα ΑΕΒΖ, καὶ θὰ ἔχητε τὸν σκελετὸν ἑνὸς ἀετοῦ, ὃν ἀφοῦ περιβάλητε διὰ λεπτοῦ χάρτου, θὰ ἵπταται ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ἄνευ οὐρᾶς, ὡς παρίσταται ἐν τῷ β' σχήματι, ἀρκεῖ τὰ νήματα τῆς μοίρας, προσδενόμενα εἰς τὰ σημεῖα Γ καὶ Θ νὰ ἑνοῦνται εἰς τὸ Δ, καὶ νὰ ἔχωσι τὴν ἀναλογίαν ΔΓΘ=3, 5 καὶ ΘΒ=3, τὸ δὲ σχῆμα τοῦ ἀετοῦ σας νὰ κλίνῃ ἐλαφρῶς πρὸς τὸ ἀμφίκυρτον. Φ. Π.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

42. Αἴνιγμα.

Ἀνεκτίμητος ἐστὸν κόσμον θησαυρὸς ἐγὼ τυγχάνω,
Κι' ὑπολήψεως μεγάλης βέβαια ἀπολαμβάνω.
Εὐτυχέστατος θὲ νᾶναι, ὅστις μ' ἔχει ἀποκτήσῃ.
Καὶ ὡς καύχημα θὰ τῶχῃ ἂν μπορεῖ νὰ μὲ τηρήσῃ.
Πλὴν ὁ κίνδυνος γιὰ 'μένα εἶναι βέβαια πολύς,
Καὶ ὑπόκειμαι διὰ τοῦτο τῆς τυχαίας προσβολῆς.
Ἀλλὰ ἂν θελήσῃς, φίλε, νὰ μὲ ἔχῃς διαρκῶς,
Πρέπει τότε νὰ τηρήσῃς τ'ἀπαιτούμενα καλῶς.
Ὅμως βλέπω, ὅτι, λῦτα, δυσκολεύεσαι νὰ 'βρῇς,
Τὴν 'δικήν μου σημασίαν θὰ 'στὴν εἴπω παρευθύς.

43. Αἴνιγμα

Τὸ ὅλον μου Κυκλαδικὴν νῆσόν τινὰ δηλοῖ,
Καὶ μάλιστα ὡς θὰ ἰδῇς εὐγύναικον πολύ.
Ἂν δὲ θελήσῃς, φίλε μου, νὰ μὲ διχοτομήσῃς,
Διὰ τὴν σκέψιν σου αὐτὴν θὲ νὰ μετανοήσῃς.
Καὶ τὸ μὲν πρῶτον μ'ἥμισυ ψηφίον τι ἐμφαίνει,
Τὸ δ' ἄλλο σχῆμα, λῦτά μου, ὅπερ καὶ ἀπομένει.

44. Αἴνιγμα

Σύνδεσμόν τινα βεβαίως μὲ τὸ πρῶτόν μου δηλῶ,
Κι' ἕνα γράμμα τ' ἀλφαβήτου μὲ τὸ ἄλλο παριστῶ.
Εἰς τὸ σύνολον θὰ εὕρῃς μίαν νῆσον τῆς Ἑλλάδος,
Ἥτις κεῖται εἰς τὰ βόρεια ἀφεύκτως τῆς Κυκλάδος.

45. Αἴνιγμα.

Νῆσος τῆς Ἑλλάδος εἶμαι ἂν ὁλόκληρον μ' ἀφίσῃς,
Ἂν τὴν κεφαλήν μου τμήσῃς σύνδεσμον θὲ ν' ἀπαντήσῃς.

46. Ἐρώτησις.

Τίς ὁ εὑρέτης τῆς Ἰλαροτραγῳδίας;

47. Ἐλλειποσύμφωνον.

..ου.ιο.—ε..ι.—ο—ει.—.α—ο.ι.α—α..ου.ε.ο.

48. Συλλαβόγριφος.

Ἐμὲ-γ-λλ-αῖς-κ-ἴψεις-πρ-αΐ-ρ-χ-ῶν-τ-ἴα-ἱκτεὶς-κ-ρ-δ-ῆ-Ἄς.

Δ. Φ. Β.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩΙ 6ῳ ΦΥΛΛΩΙ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

30. *Αἴνιγμα.* **Λεωνίδιον—Λέων—ἴδιον.**

Ἔλυσαν αὐτὸ ὁ ἐκ Θήρας κ. Ἐμμ. Π. Νομικὸς καὶ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν Μιλτ. Βασιλείου καὶ ὁ ἐκ Σύρου κ. Γ. Οἰκονόμου.

31. *Αἴνιγμα.* **Β—οὐλὴ—Βουλή.**

Ἔλυσεν αὐτὸ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν Μιλτ. Βασιλείου.

32. *Πρὸς συμπλήρωσιν.* **Σκέψου καλῶς, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀποφάσιζε ταχέως.**

Ἔλυσεν αὐτὸ ὁ ἐκ Πατρῶν κ. Δημ. Δημόπουλος.

33. *Συλλαβόγριφος.* **Μὴ ἀναβάλλῃς τὰς ὑποθέσεις σου δι' αὔριον.**

Ἔλυσεν αὐτὸ ὁ ἐκ Θήρας κ. Ἐμμ. Π. Νομικὸς καὶ ὁ ἐκ Σύρου κ. Γ. Οἰκονόμου.

34. *Ἐρώτησις.* **Αἶξ** (τῆς Γαλλίας).

Οὐδεὶς ἔλυσεν.

35. *Λογοπαίγνιον.* **Τὴν ὑγείαν.**

Ἔλυσεν αὐτὸ ὁ ἐκ Θήρας κ. Ἐμμ. Π. Νομικὸς καὶ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν Π. Καλλιμέρης.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,,

Ἐμ. Π. Ν. **Θήρας.** Συνδρομή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολύ. Ἀπόδειξιν μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σας λαμβάνετε σὺν τῷ παρόντι φύλλῳ — Α. Π. **Ἄρταν.** Ἐπιστολὴ 22 λήγοντος ἐλήφθη. Φροντίσωμεν περὶ ὅλων καὶ ἀποστείλωμεν ὡς γράφετε. Φόρεμα τελειώνει αὔριον. Π. δὲν ἦλθεν. Δ. δὲν ἐπλήρωσε. Γράψατε γραμματεῖ. — Γ. Ν. Σ. **Δεκελῆ.** Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Δεύτερον ζητούμενον περικάλυμμα ἀποστείλωμεν προσεχῶς. — Δ. Κ. Μ. **Πάτρας.** Σᾶς ἐγράψαμεν. Ἀναμένομεν ἀπάντησίν σας. ὁδηγηθῶμεν. — Χ. Γ. **Σκόπελον.** Συνδρομή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις στέλλεται σὺν παρόντι φύλλῳ. — Σ. Ι. **Ὀδυσσόν.** Συνδρομή σας ἐλήφθη, ἀπόδειξις παρεδόθη κομιστῇ. — Η. Κ. **Σύρον.** Σᾶς ἐγράψαμεν. — Χ. Π. **Ἡράκλειον.** Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Σᾶς γράφομεν μὲ προσεχὲς ταχυδρομεῖον. — Α. Σ. **Σκόπελον.** Ὑμετέρα συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξιν λαμβάνετε σὺν παρόντι φύλλῳ. — Ι. Ρ. **Σύρον.** Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Χρήματα οὐκέτι. — Γ. Ο. **Σύρον.** Ἀπόδειξιν ἐστείλαμεν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΗΜΕΤΕΡΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ συνδρομηταί μας ἵνα εὐαρεστούμενοι ἀνανεώσωσι τὴν συνδρομήν των τοῦ δευτέρου ἀρξαμένου ἤδη ἔτους, καὶ ἐν ταὐτῷ μᾶς διαβιβάσωσι τὰς διευθύνσεις των, διότι προτιθέμεθα νὰ ἐκτυπώσωμεν αὐτὰς κατὰ τὸ νέον εὐρωπαϊκὸν σύστημα, ὅπως προλαμβάνηται ἡ ἀπώλεια τῶν φύλλων κατὰ τὴν ἀποστολήν, ἅμα δὲ νὰ τοῖς ἀποστείλωμεν τοὺς ἀριθμοὺς τῶν λαχείων τοῦ δευτέρου ἔτους, ὧν αἱ ἐκκυβεύσεις θὰ γείνωσιν ἐνωρίτερον τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Φύσεως»
Ὁδὸς Κυνοσάργους ἀριθ. 36

Ἡ Διεκπεραίωσις
Ὁδὸς Νίκης ἀριθ. 2

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ